ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಂ.ಫಿಲ್ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಬಂಧ

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ [ಅಂಕಣ ಬರಹ]

ನೋಂದಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 160701030042

ವರ್ಷ: 2016-17

ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ

ಎಂ.ವಿ.ಸೀ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ,

ನರಸಿಂಹರಾಜ ಕಾಲೋನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 019.

(ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ)

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಂ.ಫಿಲ್ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಬಂಧ

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ [ಅಂಕಣ ಬರಹ]

ನೋಂದಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 160701030042

ವರ್ಷ: 2016–17

ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ

ಎಂ.ವಿ.ಸೀ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ,

ನರಸಿಂಹರಾಜ ಕಾಲೋನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು–560 019.

(ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ)

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ

[ಅಂಕಣ ಬರಹ]

ವಿಷಯ

ಅಧ್ಯಾಯ- I

ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ

೧.೧ ಪೀಠಿಕೆ 01

೧.೨ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ 03

ಅಧ್ಯಾಯ-II

೨.೧ ಅಂಕಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆ 06

೨.೨ ನೇಮಿಚಂದ್ರರವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ ಮತ್ತು ಬರಹದ ಬದುಕು 16

೨.೩ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯ ಮೂರು ಸಂಪುಟದ ಲೇಖನಗಳ ಸ್ವರೂಪ. 22

ಅಧ್ಯಾಯ- III

೩.೧ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು 26

೩.೨ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ 47

೩.೩ ಎದೆಯ ಭಾರ ಇಳಿಸಿದ ಪರಿ 65

೩.೪ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಲೇಖಕಿಯ ಪ್ರವಾಸಗಳು 82

ಅಧ್ಯಾಯ- IV

೪.೧ ಸಮಾರೋಪ 93

೪.೨ ಅನುಬಂಧ

- ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು 94
- ಲೇಖಕಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು 97
- ಆಕರ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಶನ 98
- ಭಾವ ಚಿತ್ರ 103

ಅಧ್ಯಾಯ – I

ಪೀಠಿಕೆ

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ

1.1 ಪೀಠಿಕೆ

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿ. ಸಾಹಿತಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ತನ್ನೊಳಗಿನ ತಾನು ಕಂಡುಂಡ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಅನುಭವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಹುಪಾಲು ಚಹರೇ ಅವರ ಸ್ವಂತ ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಷ್ಟೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದರು ಸಹ ಹೆಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನು 4 ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೆ ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಿನ ಗುಲಾಮಳಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಪುರುಷನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಸಹ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. (ಉದಾಃ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಕಿರುಕುಳ, ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಸಿಡ್ ದಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.)

ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ಈ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು, ತಾನು ಬೆಳೆದು ಇತರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಸಹ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಹೀಗೇ ನೇಮಿಯವರ ಕೃತಿಗಳ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೋರಾಟದ ಮನೋಭಾವ ಅವಳ ಮನಸ್ಥಿತಿ, ಚಿಂತನೆ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಸತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಮುಗಿಸದೆ ಗೆಲುವ ಛಲ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉಳಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಕೃತಿಗಳಿಗಿಂತ, ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನಸು ಕಂಡರೆ ಸಾಕು, ಹಾರಲು ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ಲೇಖಕಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇವರು ಲೇಖಕಿ, ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಸರಾಂತ ಅಂಕಣಗಾರರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರು ಒಬ್ಬರು, ಇವರು ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾದ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ........ ಬಡತನವನ್ನು ಗೆದ್ದು ನಿಂತವರು, ವೈದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದವರು, ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇತರರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾದವರು, ಕೆಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಹುಡುಕಿದವರು, ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೇ ಮಾಡುವ ಸಹಾಯಗಳು, ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ, ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವಗಳು, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿನ ರೀತಿ-ನೀತಿ, ಆ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸ, ಅಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದರೂ ಆಕೆ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವರೂಪದವಳು, ಬೇರೆ ಲೇಖಕಿಯರು ಬರೆದಿರುವ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವಂತೆ ದ್ವೇಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅವಳ ಬದಲಾದ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

1.2 ಉದ್ದೇಶ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಅಂಕಣಬರಹವು ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿವೇಚಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಆಗಾಧ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರತಿಭೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಕಣದಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದ ಇತರೆ ಆಯಾಮಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗನಿಗೆ ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಚಿಂತನೆಗೀಡು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅಂಕಣಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಓದುಗರು ಕೇವಲ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಸುದ್ದಿ ಬಗೆಗೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿರುವ ಅಂಕಣಗಾರನ ಸಾಲುಗಳು, ಲೇಖಕನ ಜೊತೆ ಜೊತೆ ತನ್ನ ಚಿಂತನೆಯ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಚಾಲು ಮಾಡಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಇವರು ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಅಂಕಣಗಳು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತಹುದು. ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರು, ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಇವರು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯ ಲೇಖಕಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಲೇಖಕಿ ಬರಹದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ

ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಎದುರುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯನವು ವ್ಯಕ್ತಿ ರಚಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹವೇ **'ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು'** ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಇತರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ಏಕಾಂಗಿ ಆಗಿ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಬಲ್ಲಳು.

ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳು ಸಾವೇ, ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳ ಬಾ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ: ಅನುಪಮ, ರೇಣುಕಾ, ಮಾಯ............ ಮುಂತಾದವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯತೆ ಎಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವೊಂದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವರು, ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಕ್ಸ್ , ರೋಸ್ ಮೇರಿ, ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್, ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಹಾಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಪರಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಹೆದರುತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಮುಗಿಸದೆ ಗೆಲ್ಲುವ ಅವಳ ಛಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಾಯ–II

೨.೧ ಅಂಕಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆ

೨.೨ ನೇಮಿಚಂದ್ರರವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ ಮತ್ತು ಬರಹದ ಬದುಕು

೨.೩. ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯ ಮೂರು ಸಂಪುಟದ ಲೇಖನಗಳ ಸ್ವರೂಪ.

೨.೧ ಅಂಕಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಅಂಕಣ ಬರಹವೆಂಬುದು ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು **'ಕೇಶ'**ವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾಲ್ಕೈದು ಕೇಶ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಬೇರೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಹಾಗೆ ಇದು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಗುಟ್ಟನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಿ ಸಂಶೋಧಕರು, ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ತರುವ ಸರಕಾಗಿಲ್ಲ 'ಅಂಕಣ ಬರಹ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯೆಂಬ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಲಾಟನ್ನು ಸುದ್ದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಅನಾಥವಾಗಿ ಬೇವರ್ಸಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಈ **'ಅಂಕಣ ಬರಹ'**ಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಚಿಗುರಿಕೊಂಡ ಈ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಾರರ ಗಣ ಪ್ರತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಭದ್ರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಈಗ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳಿಲ್ಲದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕುಂಕುಮವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಣೆ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅಂಕಣ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಂಗಳೂರು ಸಮಾಚಾರ-ಜುಲೈ- 1, 1843 ರಲ್ಲಿ ಹರ್ಮಾನ್ ಮೋಗ್ಲಿಂಗ್ **'ನೈತಿಕ ವಿಚಾರಗಳು'** ಎಂಬ ಅಂಕಣವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಿಷ್ಟು ಅಂಕಣ ಬರಹದ ಇತಿಹಾಸ.

ಅಂಕಣವು ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪುನರಾವರ್ತಕ ವಿಭಾಗ, ಅಥವಾ ಲೇಖಕ ಅಂಕಣಗಳು ಅಂಕಣಕಾರರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಲೇಖನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಕಾಲೀನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಬದ್ಧವಾದ ಅಂಕಣ ಬರಹ ಕಷ್ಟಕರ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳು ಸಾಹಿತಿಯ ಅಂತರ್ಮುಖತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಣಕಾರ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಕ **ಪ್ರೊ.ಟಿ.ಪಿ ಅಶೋಕ್** ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳೆಂದರೆ ಆಯಾ ಕಾಲದ ವಿದ್ಯಮಾನದ ಧಾತು ಹಾಗೂ ಅಂಕಣಕಾರನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೆರಡು ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಿಳಿತಗೊಂಡು ಓದುಗನ ವಿವೇಕಸ್ತರ ಹಾಗೇ ಜ್ಞಾನದ ಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್, ಅದನ್ನೇ ಗಾಂಧಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉದ್ದೀಪತನಗೊಳಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬಂತೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಈ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳು ರಾಜಕೀಯ. ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜ ಸ್ಪಂದನೆಯ ಕಾಣ್ಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ಓದುಗ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಬಿಸಿ ರಕ್ತದ ಬರಹಗಳಾಗಿ ಇವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ಉತ್ತಮ ವಿಷಯ. ಸಂಗ್ರಹದೊಂದಿಗೆ ಲೇಖಕ ತಾನು ನಂಬಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ನವಿರಾಗಿ ದಾಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಐಬುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಲೇಖನದ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಸಶಕ್ತ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಭೀತ ಬರಹಗಾರನಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಈ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಉತ್ತಮ ಓದುಗನಾಗದೇ ಉತ್ತಮ ಬರವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಈ ಬರಹಗಳು ಸರಳ ನಿರೂಪಣೆ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕ ತಲೆಬರಹದಿಂದಾಗಿಯೇ ಓದುಗನನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು

ಪುಟಿದೇಳಿಸುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಅ.ನ.ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು, ಕ್ಷೀರ ಕ್ರಾಂತಿಗೈದ ಕುರಿಯನ್, ಹೃದಯ ತಜ್ಞರಾದ ಡಾ.ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಶೆಟ್ಟಿ, ವಾಮದೇವ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಹೀಗೆ ಹಲವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಥನದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಹಲವಾರು ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಂಕಣ ಬರಹದ ವಸ್ತು ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಹಲವು ಚೌಕಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಈ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಓದುಗ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಒಳಿತು. ಈ ನೆಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ದೇಶಭಿಮಾನ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ ಒಂದು ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವ ಮಹನೀಯರ ಪಟ್ಟಿಯೂ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಆಯಾ ಘಟ್ಟದ ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಮೆರಿಕ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ನೆಲವನ್ನು ಅಪ್ಪಟ ಭಾರತೀಯನಾಗಿಯೇ ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನು ವೃತ್ತದಿಂದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಂಕಣಕಾರನ ಆಶಯ.

ಅಪರಿಪೂರ್ಣರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಸೃಜನ ಶೀಲರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಪರಿಸರದಿಂದಾಗಿ ಒಂದಷ್ಟು ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಚಿಂತನೆಗಳು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಮೇಲಂತೂ ಅವ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಬಿಡದು. ಒಂದಷ್ಟು ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೆಗಲೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅದನ್ನೇ ಮೀರಿ ಹೊಸತೊಂದು ಪೂರ್ವಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಯಮಾನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲ, ಭಾಷೆ, ಜನಾಂಗ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಲ್ಲವೂ ನೆಪವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಅಂತರ್ಜಾಲ

ಇರುವ ಅಷ್ಟು ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಕ್ಷರ ಲೋಕದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಡಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಹಾಗೇ ಆಗುವುದು ಅಕ್ಷರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಾರರ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಡೆ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೊನಚು ಬರಹದ ಬಾಣವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೋಣ.

ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳ ಇತಿಹಾಸ

ಅಂಕಣಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಮುಖದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಮೂಗು ಇದ್ದಂತೆ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟಿದಂತೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಿತ್ಯದ ಸುದ್ದಿಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿಶೇಷ ಬರಹಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಬರಹಗಳು ನಿತ್ಯದ, ವಾರದ, ಪಾಕ್ಷಿಕ, ತಿಂಗಳ ಬರಹಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಒಬ್ಬರೇ ಬರೆಯುವ ಬರಹಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಒಬ್ಬರೇ ಬರೆಯುವ ಬರಹಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಬಹುತೇಕ ಸಕಲ ಗುಣಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿ ಈ ಬರಹಗಳು ಮೂಡಿಬರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಬರಹಗಳ ಕರ್ತೃಗಳು ಅಂಕಣಕಾರರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸುದ್ದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಂಕಣಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಂಕಣಗಳ. ಅಂಕಣಕಾರರ ಮಹತ್ವ ಅರಿಯಬಹುದು. ಇಂದು ಅಂಕಣಗಳಿಲ್ಲದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂಕಣವೆಂದರೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ನಿರಂತರವಾಗಿ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂಥ ಬರಹಗಳು. ಅವು ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ದಿನದ ಅಂಕಣಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ವಾರದ ಅಂಕಣಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಗದಿತ ದಿನದಿಂದ ಮೂಡಿಬರುವ ಬರಹಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಪಾಕ್ಷಿಕ, ಮಾಸಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುವ ಬರಹಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಬ್ಬರೇ ಒಂದು ಅಂಕಣವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಗದಿತ ಹೆಸರಿನ ಅಂಕಣಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಲೇಖಕರು ಬರೆಯಬಹುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ನಿಗದಿತವಾಗಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುವ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಆಶಯವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುವಂತಿರಬೇಕು.

ಹಿನ್ನಲೆ

ಅಂಕಣಕಾರರು ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸುದ್ಧಿಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಅಂಕಣಕಾರರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಕಣಗಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿಯಮ, ಚೌಕಟ್ಟು ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಅಂಕಣಕಾರ ತಾನು ಬರೆಯುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ವಿಷಯ ಕುರಿತ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಓದುಗರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ಅಂಕಣಕಾರರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತರೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಅಂಕಣಕಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ವಾಚಕವರ್ಗದ ಸ್ವರೂಪ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಖಚಿತವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನರಂಜನೆ-ಮಾಹಿತಿ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲನೆಲೆಗಳಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಕಣ ಬರಹಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೆಲವು ಆಯಾಮಗಳು, ತುರ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕದಂತ **'ತಣ್ಣನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮ'**ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಲೇಖನವು ವ್ಯವಧಾನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಓದುಗನ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುವ, ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸಿ, ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದರ್ದು ಅದಕ್ಕೆ

ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳ ಪಾಡು ಹಾಗಲ್ಲ. ಈ ಭಾನುವಾರ, ಈ ವಾರ ಅದನ್ನು ಓದದಿದ್ದಾರೆ, ಸೋಮವಾರ, ಮುಂದಿನವಾರ ಅದನ್ನು ಓದುವ ಸಂಭವ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗೆಂದು ಆ ಬರಹವು ಇಂದೇ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿ ನಾಳೆಯೇ ರದ್ದಿಯೆಂದು ಮಾರಿಬಿಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೂ ಆಗಬಾರದು. ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನವೂ, ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವೂ ಆಗ ಬೇಕಾದ ಹೊಣೆ ಅಂಕಣಕ್ಕೆ, ಅಂಕಣಕಾರನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಲೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಅಭಿರುಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ಎಲ್ಲ ಅಂಕಣಕಾರರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕಣಗಳು ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಮೊದಲ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಆವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಸುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುದ್ಧಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕರಣ ಮುಕ್ತಾಯವಾದಂತೆ. ಆ ಸುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾಗವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳು ಈ ಬರಹಗಳು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಓದುಗರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರರ ಅಂಕಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರೆ, ಓದುಗರೂ ಕೂಡ ಮೊದಲ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಓದುಗರಾಗುವ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಇಂಥ **'ಪಲಾಯನ'** ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದುಕಿನ ಔನ್ನತ್ಯದ ಹಪಾಹಪಿ ಆಧುನೀಕರಣದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಕಣಕಾರರು, ಅಂಕಣಗಳ ಕುರಿತು **'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ'** ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 31 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಗೋಪಾಲ ಕಣ್ಣನ್ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. **'ಪೋಥನ್ ಜೋಸೆಫ್'** ಚಲಪತಿರಾವ್ ಮೊದಲಾದ ಸುವಿಖ್ಯಾತ ಸಂಪಾದಕರಂತೆ ಸಂಪಾದಕೀಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಕಣವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. **'ಬಾಂಬೆ ಕ್ರಾನಿಕಲ್'**ನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ **'ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್'** ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ **'ಓವರ್ ಎ ಕಪ್ ಆಫ್ ಟೀ'** ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಅಂಕಣ ಫ್ರಾಂಕ್ ಮೋರೇಸ್ ಅವರು **'ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'**ದ ಭಾನುವಾರದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತರ **'ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್'**ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಕಣ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಲಪತಿರಾಯರು **'ಮ್ಯಾಗ್ನಸ್'** ಎಂಬ ಗುಪ್ತನಾಮದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ **'ಆಫ್ ದಿ ರೆಕಾರ್ಡ್'** ಮತ್ತೊಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಅಂಕಣದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ **'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ'** ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಟಿ.ಎಸ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಆರಂಭಿಸಿದ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ **'ಛೂ ಬಾಣ'** ಸುಮಾರು 27 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಅದರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಈ ಅಂಕಣ ಓದುಗರನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಕರ್ಷಿಸಿತೆಂದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಟಿ.ಎಸ್ಸಾರ್ ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ಬೇರೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಅಂಕಣ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಓದುಗರ ಬೇಸರವನ್ನು ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಓದುಗರ ತಗಾದೆಯಿಂದಾಗಿ ರಜೆಯ ಮೇಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಈ ಅಂಕಣ ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅಂಕಣದ ಮಹತ್ವ ಎಂಥದ್ದು ಎಂದು ಅರಿಯಬಹುದು. ಹಾಸ್ಯಮಿಶ್ರಿತ ಅಂಕಣವಾಗಿ **'ಕನ್ನಡಪ್ರಭ'** ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ **'ಓದು ಜನಮೇಜಯ'** ಎಂಬ ಬರಹದ ಲೇಖಕರು ಕಾಳಾವಾರ್ ನರಸಿಂಹ ಶೆಟ್ಟರು ಇವರ ಶೈಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರೆಯಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು.

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ – ಗೋಪಾಲ್ ಕಣ್ಣನ್

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಕಣಕಾರರು

- ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು ತಾತಯ್ಯ) 1844–1933
- ಡಾ.ಆರ್ ಆರ್.ದಿವಾಕರ್
- ಬಿ.ಶಿವಮೂರ್ತಿ
- ಎಂ.ಎ ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್
- ಮೊಹರೆ ಹನುಮಂತರಾಯ
- ವೀರಕೇಸರಿ ಸೀತರಾಶಾಸ್ತ್ರೀ
- ಓ.ಎಸ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್
- ಖಾದ್ರಿ ರಾಮಣ್ಣ (1925–1990)
- ಎ.ಎನ್ ಮೂರ್ತಿರಾವ್ (1900)
- ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕ್ (1931)
- ಸಿದ್ದವನಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ (1904–1973)
- ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ
- ಪಿ.ಲಂಕೇಶ್
- ಎಚ್.ಎಸ್.ಕೆ
- ವೈ.ಎನ್.ಕೆ
- ಎ.ಎಸ್ ಮೂರ್ತಿ
- ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನೆ

- ಜಿ.ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ
- ಮಹಾದೇವ್ ಬಣಕಾರ
- ಟಿ.ಪಿ ಅಶೋಕ
- ಜಯಂತ್ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ
- ಭಾನು ಮುಷ್ತಾಕ್
- ಮಹ್ಮದ್ ಕುಞ್ಞ
- ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ್ ಭಟ್
- ಎಸ್.ಕೆ.ಶಾಮಸುಂದರ್
- ರವಿಬೆಳಗೆರೆ
- ನಾಗೇಶ್ ಹೆಗಡೆ
- ಹಾಲ್ದೊಡ್ಡೇರಿ ಸುಧೀಂದ್ರ
- ಟಿ.ಜಿ ಶ್ರೀನಿಧಿ
- ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ಶರ್ಮ
- ಯು.ಬ ಪವನಜ
- ಪ್ರತಾಪ್ ಸಿಂಹ
- ಎನ್.ಎ.ಎಂ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್
- ನೇಮಿಚಂದ್ರ

ಅಂತರ್ಜಾಲ :- ಕನ್ನಡ ಕವಿ.ಕಾಮ್

೨.೨ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ.

ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮದ್ಯೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಇಷ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು, ಇಂದು ಚಂದ್ರಲೋಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ವನಿತೆ ತಾನು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸರಿಸಮ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲ ಹಲವು ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿಯರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗೇ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಶಸ್ವಿ ಮಹಿಳೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕಿ **ನೇಮಿಚಂದ್ರ** ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬರು ಕನ್ನಡದ ವೈಶಿಷ್ಯ ಪೂರ್ಣ, ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರ ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಸರಾದ ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಇವರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಜನಿಸಿದ್ದು ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆ ಇರುವ ಗಂಡುಮೆಟ್ಟಿದ ನೆಲ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಾದಲ್ಲಿ, **ಜುಲೈ ೧೬, ೧೯೫೯** ರಲ್ಲಿ ಇವರ ತಂದೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ **ಜಿ.ಗುಂಡಣ್ಣ** ಹಾಗೂ ತಾಯಿ **ತಿಮ್ಮಕ್ಕ.**

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದಿದ್ದು ತುಮಕೂರು ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ. ಮೈಸೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಇ ಪದವಿ ಪಡೆದವರು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದರು. ಕಲಿಕೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ತಂತ್ರಜ್ಞ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಡಿಸೈನ್ ಬ್ಯೂರೋದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ನೇಮಿಚಂದ್ರರವರ ಅಸಾಧಾರಣ ಕಾರ್ಯವೈಕರಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿ.

೧೯೭೬ ರಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿದ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಪುರುಷರ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆ ಮೈಸೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಕೇವಲ ಮೂರು ಮಹಿಳೆಯರು, ಆದ್ರೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಪುರುಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೇ ಮೊದಲ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ್ರು, ನೇಮಿಂಚಂದ್ರ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಗಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ವಿಮಾನ ಚಾಲಕಿ, ಸಂಶೋಧಕಿ ಅಥವಾ ಮಹಿಳಾ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೆಲವೇ ಭಾರತೀಯ ಸಾಧಕಿಯರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಸಂವೇದನಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಸಂಯಮ ಇವು ನೇಮಿ ಚಂದ್ರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸೂಚಕಗಳು ಅನ್ನುವ ಮಾತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬದುಕು, ವೃತ್ತಿ, ಬರವಣಿಗೆ, ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾರಸತ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೃಜನ ಪೂರ್ಣ ಬತಹಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. **'ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳು'** ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅವರ ಕಥಾ ಮಾದರಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮೆರಗು ತಂದಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಬರೆಯುವುದು ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಬರವಣಿಗೆಯ ವಿಶೇಷತೆ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ತಿರುಗಾಟ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತದ್ದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, ಅಚಲಾ ಅನ್ನುವ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೆರವು ಅನ್ನುವ ಜಾಗೃತಿ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕುರಿತಂತೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳು ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ.

ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಅಪರೂಪದ ವಜ್ರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ನೇಮಿಚಂದ್ರರಂತಹ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರು ಅಂತಹ ವಜ್ರಗಳಂತೆ ತಮ್ಮ ವೈಚಾರಿಕ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನ ಪೂರ್ಣ ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಸದಾ ಕಾಲ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಬರಹದ ಬದುಕು

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ತಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಬರಹಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. **'ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳು'** ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಲನಗಳಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬಿಡಿ ಸಂಕಲನಗಳಾಗಿ **'ನಮ್ಮ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದೀರಿ'** ಮತ್ತೆ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳು ಕಳೆಯ ಬೇಕಿದೆ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿ ಒಂದು **'ಶ್ಯಾಮಲ ಸಂಜೆ'** ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಸೆಳೆದಿದೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಜನಪ್ರಿಯತೆಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅವರ ಕಥಾ ಹರುಹು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೇ ಒಂದು ಮೆರಗು ತಂದಿದೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ತಿರುಗಾಟ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತದ್ದು ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದು. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಭಿತ್ತಿಗೊಂಡಿರುವ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ **'ಯಾದ್ ವಶೇಮ್'** ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗಿ ಅಂದಿನ ನಾಜಿ ರಕ್ಕಸರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಕಳೆದುಹೋದ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹೊರಟ ಈ ಹುಡುಗಿ ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೆರಿಕವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ಯುದ್ಧಗ್ರಸ್ಥವಾದ ಇಸ್ರೇಲ್ ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಥೇನಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿಯುವುದು ಚಿಂತನಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಅದು ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಯೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೋಚಕ ಚಿತ್ರಣ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದೇಶಗಳಿಗೆ, ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಅಲೆದಿದ್ದಾರೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ವಿಶೇಷವೆನಿಸುತ್ತವೆ. **'ಮೇರಿ ಕ್ಯೂರಿ'** ವೆಲ್ಲೂರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ **'ಡಾ. ಈದಾಸ್ಕಡಲ್ ಥಾಮಸ್ ಆಲ್ವ ಎಡಿಸನ್, 'ನೊಬೆಲ್ ವಿಜೇತ ಮಹಿಳೆಯರು 'ಮಹಿಳಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು'** ಜನಪ್ರಿಯವೆನಿಸಿವೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಚಿಂತನಶೀಲ ಮನಸ್ಸು ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಪಾರವಾದ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ. **'ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಧೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯರು'** ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕೃತಿ **'ನನ್ನ ಕಥೆ ನಮ್ಮ ಕಥೆ'** ಎಂಬುದು ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡೇಳು ಕಥೆಯೊಂದರ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ.

ಹೇಮಲತಾ ಮಹಿಷಿ ಅವರೊಡನೆ ಅವರು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ **'ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದ ಭಾಂವ್ರಿ ದೇವಿ'** ಪುಸ್ತಕವು ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಕ್ಷಸೀಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಭಾಂವ್ರಿದೇವಿಯವರು ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ ಕಥೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಹಿತ್ತಲಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕರಾಳತೆಯನ್ನು ರಾಚಿಸುವಂತಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಕನ್ನಡದ ಮಹಾನ್ ಕವಯತ್ರಿ ಬೆಳಗೆರೆ ಜಾನಕಮ್ಮ **'ನೋವಿಗದ್ದಿದ ಕುಂಚ'** ಎಂಬ ಮಹಾನ್ ಡಚ್ ಕಲಾವಿದ ವ್ಯಾನ್ ಗೋಗ್ ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಇನ್ನಿತರ ವಿಶಾಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. **'ಒಂದು ಕನಸಿನ ಪಯಣ'** ಪೆರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳು ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳಾಗಿವೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ವಿಚಾರ ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳಾದ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ' 'ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು' ದುಡಿವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ' ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ 'ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೊಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್' 'ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್' 'ಮಹಿಳಾಲೋಕ' (ಸಂಪಾದಿತ) ಇವೆಲ್ಲಾ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಚಿಂತನಪೂರ್ಣ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಶಾಲತೆ, ಆಳ, ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾದ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ನೇಮಿಚಂದ್ರರು 'ತರಂಗ'

ಮುಂತಾದ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನಡೆಸಿರುವ ಸಂದರ್ಶನ ಲೇಖನಗಳು. 'ಉದಯವಾಣಿ' ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿರುವ ಅಂಕಣಗಳು ಕೂಡಾ ಸುದೀರ್ಘ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಆಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ : ಅಂತರ್ಜಾಲ

೨.೩ 'ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಲೇಖನಗಳ ಸ್ವರೂಪ'

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರು ಉದಯವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬದುಕು-ಬೆಳಕು ಅಂಕಣಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹವೇ ಈ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯ ಸೋತವರಿಗೆ ಗೆಲುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಒಂದು ಮರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೂ ಪರಿಹಾರವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ನೀಡಿದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಾವಿರ ದಾರಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಕಣಗಳು ೩ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಭಾಗ-೨ ಸಾವೇ ಬರುವದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ' ಬಾ, ಭಾಗ-೨ ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪವಿರಾಮ.

ಭಾಗ-೧ ಬದುಕುಬದಲಿಸಬಹುದು

ಬದುಕು ಮುಗಿಯದ ಪಯಣ, ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗಿಂತ ಗೆಲುವು ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವುದೇ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರು ಬರೆದ ಈ ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಒಂದೊಂದೇ ಲೇಖನ ಓದುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಬದುಕಿನ ಹಲವು ಮುಖಗಳ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೋವು ನಲಿವಿನ, ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ತುಣುಕುಗಳು ಸೇರಿಯೇ ಈ ಬದುಕು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೋಲನ್ನು ನೋವನ್ನು, ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒದಗಿ ಬರುವ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬಿದ್ದರೂ ಎದ್ದು

ಕೊಡವಿ ನಡೆಯುವ ತಾಕತ್ತನ್ನು, ಸತ್ತು ಮುಗಿಸದೇ ಇದ್ದು ಬದುಕುವ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಲ್ಲ ಫಲವನ್ನು ಓದುಗರ ತಲೆಗೂ ಹೊಗಿಸುವ ಲೇಖನಗಳಿವು" ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಳಕಳಿ ಇವರಿಗೆ

ಭಾಗ–೨

ಸಾವೇ ಬರುವದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ!

ಬದುಕು ಪ್ರೀತಿಯ ಈ ಸಂಕಲನ;

ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಪರದಾಡುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ' ಎಂಬ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ.

'ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ' ವಿಚಾರ ಕ್ರಿಯೆಯ ನಡುವೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರಬೇಕು ತೀವ್ರ ನೋವಿನ ಹಾದಿ ಸಂತಸದ ತಾಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಲೇಖನಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.ದೀರ್ಘಾಯಷ್ಯದ ಗುಟ್ಟನ್ನು, ವಿಧಿ ಬರೆದ ಬರಹವನ್ನು ಅಳಿಸಿ– ಜಗವ ಎದುರಿಸುವ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಕಷಾಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಸರಳ ಪರಿಹಾರವಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಭಾಗ–೩

ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ........

ಬದುಕು ಪ್ರೀತಿಯ ಈ ಸಂಕಲನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ಸೋಲೆಂಬುದು ಏನಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮವಷ್ಟೇ ಬದುಕು ಕಾದಿದೆ ಸೋಲಿನಾಚೆಗೂ, ನೂರು ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ನಿಘಂಟಿನಿಂದ 'ಸೋಲು' ಪದವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯೋಣ ಯಾವುದೂ ಸೋಲಲ್ಲ,

ಎಲ್ಲವೂ ಸವಾಲು ತೆರೆದಿದೆ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಜಗತ್ತು, ಮನಸೆಂಬ ಮಾಯೆಯ ಗೆದ್ದಾಗ, ಎದೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಾಳೆಗಾಗಿ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರೆಯೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗುಣವಾಗುವ ಪವಾಡ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ದೇಹದ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಔನತ್ಯವನ್ನು ಇದು ಏರಿದೆ.

ಜನರು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೆಡಿಸನ್‌ಗೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅಂತಿಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂದು ನಂಬಿದರು. ಆದರೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರರು ಅದಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಮದ್ದಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೈದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬದುಕಿ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಲೋಪತಿ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು ಸಹ ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ– III

೩.೧ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು

೩.೨ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ

ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ

೩.೩ ಎದೆಯ ಭಾರ ಇಳಿಸಿದ ಪರಿ

೩.೪ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಲೇಖಕಿಯ ಪ್ರವಾಸಗಳು

೩.೧ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು

ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯು ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ. ಹುಟ್ಟು ಉಚಿತ ಸಾವು ಖಚಿತ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಜೊತೆ ಸಾವನ್ನು ಸಹ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಸಾಯುವುದರ ಒಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಉಸಿರು ಇರುತ್ತದೆ. ಹೆಸರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಸತ್ತಾಗ ಹೆಸರು ಇರುತ್ತದೆ. ಉಸಿರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವು ನನಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಯಾರೂ ಅಳುತ್ತಾ ಕೂರಲಿಲ್ಲ ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರದ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಆತ್ಮ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಈ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಒಂದು ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಂದರೆ ಸಾವು ಖಚಿತ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಯಿಲೆ, ಹೆದರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಔಷಧಿ ಇದೆ, ಗೆಲ್ಲುವ ಛಲವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳ ಜೊತೆ ನಿಂತು ಬದುಕುವ ಆಸೆಗೆ ನೀರೆರೆದು ಜೀವಂತವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದರಾಯಿತು, ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆ. ಆದರೆ "ಮಾಹಿತಿ" ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದಲೇ ಬದುಕು ಬದಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ" ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತಾರವಿದ್ದರೂ, ಮಾಹಿತಿ ಎಷ್ಟೇ ಅಗಾಧವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ್ನು ಬಳಸದಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಎಳ್ಳಷ್ಟು

ಉಪಯೋಗವಾಗದು. ಇಂದು ಗುಟ್ಕಾ ಸಿಗರೇಟು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಕಾರಣ' ಎಂದು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಜಗಿಯುತ್ತಾರೆ. 'ತಿಳುವಳಿಕೆ' ಮತ್ತು ಅಳವಡಿಕೆ'ಯ ನಡುವೆ ಅಪಾರ 'ರಿವೈಸ್' ಮಾಡಿದಂತೆ, ಅವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡವರ ಕಥನಗಳನ್ನು ಲೇಖಕಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಕಣ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಅನುಭವದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ಸುರಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಸದಾ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ದೂರುವ ನಾವುಗಳು ಸಮಾಜ ನಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುವ ನಾವುಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವಿ ಅಥವಾ ನೀಡಿದ್ದೀವಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಲೇಖಕಿ ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟವರು ಮೊದಲು ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡೋಣ ತದನಂತರ ಸಮಾಜ ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳೋಣ ಅಥವಾ ಯೋಚಿಸೋಣ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಲೇಖಕಿ ತಮ್ಮ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗವನ್ನು ಗೆದ್ದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ಔಷಧ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರ ಮಾತುಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೋಗಿಯ ನೇರ ಮುಖಾ-ಮುಖಿಯ ಭೇಟಿಯ ಮೂಲಕ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾವೇ, ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅನುಪಮಾ, ಕುಸುಮ ತಮಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬರಹದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಲವಾರು

ವರ್ಷಗಳು ಬದುಕುಳಿದರು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಯಾ ತಿವಾರಿ ವೈದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದು 58 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕುಳಿದಿದ್ದರೂ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಗೆದ್ದ ರೇಣುಕಾ ಅವರ ಕಥೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಗುವಂತಹದು.

ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಸೇಗಲ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಂತೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳ ನಡುವೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು.

ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆ ಹೇಳು

ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ತನದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಹೊಂಗನಸುಗಳ

ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ....

ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕೂರಲಿಲ್ಲ ಇವರಾರು, ಮುನ್ನೆಡೆದರು. ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರನ್ನು ಲೇಖಕಿ ಭೇಟಿಯಾದದ್ದು 1982 ರಲ್ಲಿ, ಆದಾಗಲೇ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಡಿದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು, ಮುಂದಿನ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಅವರು ಬರೆದರು. ಆಳ, 'ಮೂಲಮುಖಿ, 'ಮುಕ್ತಿ ಚಿತ್ತ' ಒಂದೊಂದೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಅವರ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದವು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಡಿದ ನಂತರವು ಒಬ್ಬರೇ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡು ಅಲೆದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೆಂದೂ ಸ್ವಯಂ ಮರುಗಲಿಲ್ಲ, ಖಿನ್ನತೆ, ಸ್ವಯಂ ಮರುಕಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಏರಿಳಿತಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಸವಾಲು ಎಂಬಂತೆ ಅನುಪಮಾ ಅವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಸುಮಾ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತವರು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ

ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ವೈದ್ಯರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು? ಕುಸುಮಾ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರೀವ್ರವಾಗಿ ಬರೆವಣಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ದಶಕಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವೇಶ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಬೇಗ ಬರೆಯಬೇಕು, ಬರೆದು ಮುಗಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಅದೇ ರೀತಿ ಅನುಪಮ ಅವರು ಸಹ 3ನೇ ಬಾರಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿಗಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ 'ಸಾವು ಒಳಗೆ ಬರಲೇ ಎಂದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಂದೆ' (ಕಥೆಯ ಸುಧೀರ್ಘ ಶೀರ್ಷಿಕೆ) ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಸಾವು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕುಸುಮಾರವರ ದೇಹದಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಆದರೆ ದೇಹವಿಡೀ ಹರಡಿದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಯವಾದ ಉದಾಹರಣೆ ಮಾಯಾ ತಿವಾರಿ ಅವರದು.

1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಮಾಯಾ 'ಟಾಪ್ ಅಮೆರಿಕನ್ ಫ್ಯಾಷನ್ ಡಿಸೈನರ್' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು, ಹಣ, ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯ 23ರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣೆ, ಹನ್ನೆರಡು ಬಾರಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಥೆರಪಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದರು 'ನಿಮಗಿರುವುದು ಎರಡೇ ತಿಂಗಳು'.

ಮಾಯಾ ತಿವಾರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣವಾದದ್ದು ಹೇಗೆ? ದಶಕ ದಶಕಗಳು ಅವರು ಬದುಕಿ ಬಂದಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಹಾದಿ ತೋರಿದ ಅದ್ಭುತ ಕತೆಯನ್ನು ಲೇಖಕಿ ಇಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಸ್ಥಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಾಯಾ ಅವರಿಗೀಗ 58 ವರ್ಷ!

ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು 1975ರಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಕಿ, ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ ಸದಾ ಆಯಾಸ, ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಭಾರವಾದ ಭಾವನೆ, ವೈದ್ಯರನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಂಡರು.

ವೈದ್ಯರು ಅವರ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ತೀವ್ರ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಣಾ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಯಾ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದರು. 'ಬಯಾಪ್ಸಿ'ಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿತು. ಅಂಡಾಶಯದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹರಡಿ ಅವರ ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. 'ಗರ್ಭಕೋಶ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆರು ತಿಂಗಳ ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಥೆರಪಿ ಪಡೆದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತೀವ್ರತರದ ಉಪಚಾರದ ನಂತರವೂ ಮತ್ತೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಗಡ್ಡೆಗಳು ಕಂಡವು. ಒಂದು ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ, ಎರಡು ಮೂತ್ರಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗಡ್ಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಮುಂದಿನ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟೆಂಟು ಗಂಟೆಗಳು ಹಿಡಿಸಿದ್ದವು. ಅವರ ರೇಡಿಯಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಹೇಳಿದ್ದರು ಇಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗಡ್ಡೆಗಳು ಸ್ಫೋಟಿಸಲು ಕಾರಣ, ಬಹುಶಃ ಮೊದಲ ಬಾರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಜನ್ ಕೈಯಿಂದ ಚಾಕು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗಡ್ಡೆ ಒಡೆದು ಸುತ್ತಲಿನ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಣಗಳನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿರಬೇಕು.

1977 ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು, ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾರಕವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. 12 ಬಾರಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಥೆರಪಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ

ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದರು 'ನಿಮಗಿರುವುದು ಎರಡೇ ತಿಂಗಳು' ಯಮಯಾತನೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಯಾಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಫಿನ್ ನೀಡಿ ನೋವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಶಮನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮಾಯಾ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ಬದುಕು ತನಗೆ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳು ಉಳಿಸಿದ್ದರೆ, ಆ ಎರಡು ತಿಂಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಫಿನ್ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಣವಾಗಿ ಕಳೆಯಲು ಅವರು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸ ಅದೇ ರೀತಿ ನಳಿನಿಯವರು ಸಹ ಥೈರಾಯ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು ಸಹ ತಮ್ಮ ರೋಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಬಲ್ಲದು. 'ಮೇಡಂ, ನೀವು ದೇವರನ್ನು ದೂರಲಿಲ್ಲವೇ? ನನಗೇ ಏಕೆ ಈ ರೋಗ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಮರುಕದಲ್ಲಿ ಕುಸಿಯಲಿಲ್ಲವೆ?.

ನಳಿನಿ ಅವರು 'ನಾನೇನೂ ನಾಸ್ತಿಕಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ' ಎಂದಾಗ ನೇಮಿಯವರು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕರು. 'ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು ನಮಗಾಗಿದೆ. ಆಗೆಂದೂ ನನಗೇ ಏಕೆ ಬದುಕಿನ ಅನಂತ ಕೃಪೆ ಇದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ದೂರುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ' ಎಂಬುದು ನಳಿನಿಯವರ ವಿವೇಕದ ಮಾತುಗಳು.

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲೂ ದೇಹಗುಣವಾಗಲು ಸಹಾಯಕ ಎಂದು ನಮಗೆ ಒಳ ಅರಿವಿನಿಂದ 'ಇನ್‌ಟ್ಯೂಟಿವ್' ಆಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬದುಕಿನೊಡನೆ ಗುದ್ದಾಡದೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ

ಮ. ಸ. – 167– ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ [ಭಾಗ–3]

ಬಗೆ ನಳಿನಿಯವರದು. ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅವರ ಈ [ಸಮಚಿತ್ತವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ] ಸ್ವಭಾವವೇ ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿನೆಲ್ಲ ಸವಾಲಿನಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಜಾರದಂತೆ ತಡೆದಿದೆ, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಿದೆ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2008

ಈಗ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ನಳಿನ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಡೆಮೆನ್ಷಿಯಾ ಎಂಬ ಮರೆವಿನ ಕಾಯಿಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್. ಎ. ಎಲ್. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಸೈಮನ್‌ರವರು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡೋಣ, ನಿಮಗೆ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನಾಡ್ಯೂಲ್ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದಿದ್ದೆ. 'ಎಫ್.ಎನ್.ಎ.ಸಿ' ಎಂಬ 'ಫೈನ್ ನೀಡಲ್ ಆಸ್ಪರೇಶನ್ ಸೈಟಾಲಜಿ' ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಸೂಜಿಯಿಂದ ನಾಡ್ಯೂಲ್ ಗಡ್ಡೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜೀವ ಕೋಶಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಹೊರತೆಗೆದು ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕದ ಅಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. '3 ದಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದ್ದರೆ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡೋಣ' ಎಂದರು. ಆದರೆ ತಕ್ಷಣ ಮನೆಕಡೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಜಾರಿತು.

3 ದಿನಗಳ ನಂತರ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, 'ಏನೂ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ಥೈರಾಯ್ಡ್ ನಾಡ್ಯೂಲ್ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದೆ ಸಾಯುವತನಕ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ ಆದರೆ ಅದರ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ, ನುಂಗಲು ಕಷ್ಟ ಎನಿಸಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಬನ್ನಿ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ

ಒಂದು ಬಾರಿ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಡಿ ಎಂದರು. ಹೀಗೆ 8 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು.

ಸೆಪ್ಟಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಂಟಲು ನೋವಿನಿಂದ ಹೆಚ್.ಎ.ಎಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕಿವಿ-ಮೂಗು-ಗಂಟಲು ತಜ್ಞರಾದ ಡಾ॥ ರವಿಚಂದರ್ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರು ಗಂಟಲು ನೋವಿಗೆ ಮಾತ್ರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ 'ನಿಮ್ಮ ಥೈರಾಯ್ಡ್ ನಾಡ್ಯೂಲ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ' ಎಂದರು. ಆಗ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಬದುಕು ಏನು ಕಾದಿರಿಸಿದ್ದರೂ ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಹೆಚ್.ಎ.ಎಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೀಡಿತ್ತು. ಆ ದಿನವೇ ಹತ್ತಿರದವರ ಮದುವೆ ಆರತಕ್ಷತೆ ಇತ್ತು. ಮದುವೆಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪಡೆಯಲು ಕಾದಾಗ, ಡಾ॥ ಶಾಂತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಯಾರು ಪೇಷೆಂಟ್? ಎಂದಾಗ ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಇವತ್ತು ಮದುವೆಯ ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅಂದೆ, 'ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದೀರ ಈ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೈಗಿಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು 'ಪೆಪಿಲರಿ ಕಾರ್ಸಿನೋಮಾ ಆಫ್ ಥೈರಾಯ್ಡ್' ಎಂದು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಕೇಳಿದರು 'ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೆ ಎಂದು ಬೇಡ ನಡೀರಿ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದೆ. ನಂತರ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ನಳಿನಿ ಮತ್ತು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಇಬ್ಬರು ಬೇಗ ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಅಂಕಾಲಜಿ ಸರ್ಜನ್ ಆದ ಡಾ॥ ದೇವ್ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಮಂಗಳವಾರಕ್ಕೆ ಆಪರೇಷನ್ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ಭಾನುವಾರ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಸೋಮವಾರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾದರು. ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು

ಇಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಲಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು ನಳಿನಿ. ರಮ್ಯ ಮಗಳು ಎಮ್.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವೈದ್ಯರಂಗದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿ ಡಾ॥ ರಾಜಿ ಹೇಳಿದರು 'ಒಂದು ಸಾರಿ 23 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಥೈರಾಯ್ಡ್ ಗ್ಲಾಂಡ್ ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಧ್ವನಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನರ ಕತ್ತರಿಸಿ ಜೀವಮಾನ ಪೂರ್ತಿ ದನಿ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ವೈದ್ಯರ ತಪ್ಪಿನಿಂದಲೋ, ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದಲೋ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಹೀಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅನಸ್ತೇಶಿಯಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆದಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಸಂಭವನೀಯತೆಯೂ ಇದೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಯೋಚಿಸಿತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಳಿನಿ ಮೇಡಂ ಅವರು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿಟ್ಟರು.

ಅವರ ಆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕು. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 'ನನಗೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ ದೇಹವನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬರೆದು ಅದರಡಿ ನನ್ನ ಸಹಿಹಾಕಿದರು. ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಮರೆಯದೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಪರೇಷನ್ ಥಿಯೇಟರ್‌ಗೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಡೆದರು ನಳಿನಿ. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದ ಆಪರೇಷನ್ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅಪರೇಷನ್ ಆದ ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರದ ಡಾ॥ ರವಿಚಂದರ್ ಕಿದ್ವಾಯಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತನ್ನಿ ಎಂದರು.

ಕಿದ್ವಾಯಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಓಡಾಟ ಅವರ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಅವರು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ಇಂದು ಅವರಿಗೆ 52 ವರ್ಷ. ಪತಿ, ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರೆಂದೂ ತನಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಬದುಕನ್ನು ದೂರುತ್ತ ಕುಳಿತವರಲ್ಲ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಗೆದ್ದವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾದವರು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಸಹ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಯಾಗುವ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗುವವರೆಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತದ ನಂತರ ಪಾಠ ಕಲಿತು ಸ್ತನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾದವರು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ವಿ. ರೇಣುಕಾ. .

ಬದುಕಿನ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಡದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಗಲು ಇರುಳೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ನಾವು 'ಸೂಪರ್ ವುಮೆನ್' ಸಿಂಡ್ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮೊಳಗೊಂದು ರೋಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವ ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಂಟೆಯಾಗಲಿ. ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದತ್ತ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಹೋದರೆ, ರೋಗ ಪತ್ತೆಯಾದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಸರಳ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೀಮೋಥೆರಪಿ, ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕ್ಸಿತ್ಸೆ, ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದೊಡನೆ ಅದೇನೂ ಮರಣದಂಡನೆಯಲ್ಲ 'ಗೆದ್ದು ಬದುಕಬಹುದು' ಎಂದು ತುಂಬು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ರೇಣುಕಾ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪು.ಸ. – ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ [ಬ. ಬ–ಭಾಗ–3]

ಇಸವಿ 2007, 59 ವರ್ಷದ ರೆಮನಿ ಅವರಿಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ತನದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಾಗ, ತಕ್ಷಣ ಆಕೆಯ ಮಗ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಲ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಇಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಹೆಗ್ಗುರುಳಿನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ (ಕೊಲನ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್) ಕೂಡ ಇರುವುದು ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮೂರನೇ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದ ಕಾರಣ ರಣವೈದ್ಯ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಪೂರ್ಣ ಸ್ತನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಹೆಗ್ಗರುಳಿನ ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಡಿದರು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹರಡಿದ ಕಾರಣ, ವೈದ್ಯರು ರೆಮನಿಗೆ 18 ಕೀಮೋ ಹಾಗೂ 45 ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಥೇರಫಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ, ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದ ದಿನಗಳವು, ನಾಲ್ಕು ಕೀಮೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ 67 ಕೆಜಿ ಇದ್ದ ರೆಮನಿಗೆ, 57 ಕೆಜಿಗೆ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ದಟ್ಟವಾದ ಉದ್ದನೆಯ ತುಂಬು ಕೂದಲು ಉದುರಿ ತಲೆ ಬೋಳಾಗಿತ್ತು. ಚರ್ಮ ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು. ಬದುಕುಳಿಯುವ ಭರವಸೆ ಅಳಿದಿತ್ತು.

ಕೀಮೋದ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ್ದಿತ್ತು ಎಂದರೆ ರೆಮನಿಗೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ತಿಂದದ್ದೇನೂ ಉಳಿಯದು, ವಿಪರೀತ ವಾಂತಿ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅವರು ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಪರ್ಯಾಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟರು.

ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಮಲೆಯಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇರಳದ ಆದಿವಾಸಿ ವೈದ್ಯರಾದ ವೆಲ್ಲನ್ ವೈದ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಮಡದಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದಾಗ ತಕ್ಷಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ, ಎಲೆಗಳು, ಕೆಲವು ಪುಡಿಗಳು, ತೈಲಗಳನ್ನು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪಥ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಮಾಂಸಾಹಾರ ನಿಷೇಧ, ಕರಿದ

ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೂಡಾ, ಕೋಸು, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಹುಣಸೆಹಣ್ಣಿನ ಹುಳಿ, ಕೆಂಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸಬಾರದು ಎಂದರು.

ವೆಲ್ಲನ್ ವೈದ್ಯರ ಕೊಟ್ಟ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ, ರೆಮನಿಯವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಮೂಡಿತು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2008 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿದ್ದರು. ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ, ಆಕೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೋಶಗಳು ಪತ್ತೆಯೇ ಇರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮಣಿಪಾಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಡಾ॥ ಎಸ್.ಪಿ. ಸೋಮಶೇಖರ್ ಅವರು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ 'ರೆಮನಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ಸಂತಸ ಹೇಳತೀರದು ರೆಮನಿಗೆ ಸುಸ್ತು ಆಯಸ ಎಂದೋ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಮುಖ ಹೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಕೂದಲು ಅರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

➢ ವೈದ್ಯರ ಮಾತುಗಳು

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವೈದ್ಯರು ಕೆಲವು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಏನು ದೊಡ್ಡ ರೋಗವಲ್ಲ, ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 3 ತಿಂಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಎಂದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗೆದ್ದವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ಸಲ ವೈದ್ಯರ ಮಾತುಗಳು ನಿಜವಾದವು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸುಳ್ಳಾದದ್ದು ಉಂಟು. ಮಾಯ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 3 ತಿಂಗಳು ಬದುಕಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಅವರು 50 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿದ್ದರು.

ಪು. ಸ–75 ಸೋ. ಅಲ್ಪವಿರಾಮ [ಭಾಗ–3 ಬ.ಬ]

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲ ವೈದ್ಯರು, ನೀವು ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೊನೆ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ, ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ, ಬೆರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸವಾಲದರು.

➢ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನಗಳು

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೆಡಿಸನ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಕ್ಷಣ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೆಡಿಸನ್‌ಗೆ ಮರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೂಡ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ 4 ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನ ರೇಣುಕಾ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ನೋಡೋಣ.

- ➢ ಮೊದಲ ಹಂತ:– ಕೀಮೋಥೆರಫಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ಇಆರ್' ಮತ್ತು ಪಿರ್ (ಎಸ್ಟ್ರೋಜೆನ್ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟೆರಾನ್) ಅನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಎರಡು ನೆಗೆಟಿವ್ ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟ.
- ➢ ಎರಡನೇ ಹಂತ:– ಈಗ ಸರ್ಜರಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ಸ್ತನವನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಬಲ್ಲ 'ರಿ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್' ಸರ್ಜರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಸರ್ಜರಿಗೆ ದೇಹದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
- ➢ ಮೂರನೇ ಹಂತ:– ಪೋಸ್ಟ್–ಕೀಮೋಥೆರಪಿ 3 ವಾರಗಳ ನಂತರ ಆರಂಭವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.
- ➢ ನಾಲ್ಕನೇ ಹಂತ:– ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಥೆರಪಿ ಇದು ಕಡೆಯ ಹಂತ. ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಅಂಕಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೀಮೋಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ರೇಡಿಯೇಷನ್ ಸರಳವಾದದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಇದು ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಗಂಟಲು ಊದಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುವುದು, ರೇಡಿಯೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ ಕಿತ್ತು ಬರುವುದು ಮುಂತಾದುವು.

ಈ ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ತನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ನೋವು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ವೈದ್ಯಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಯುರ್ವೇದವೇ ಆಗಲೀ ಅಲೋಪತಿಯೇ ಆಗಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಪೂರಕ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ್ಧತಿಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ, ಮಿತಿಗಳು ಇವೆ. ನಾವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ರೆಮನಿ ಇವರು ಕೇರಳದ ಆದಿವಾಸಿ ವೈದ್ಯರಾದ ವೆಲ್ಲನ್ ಅವರ ಬಳಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕೆಲವು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು, ಎಲೆಗಳು, ಕೆಲವು ಪುಡಿಗಳು, ತೈಲಗಳನ್ನು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಜೊತೆಗೆ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಪಥ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂಬುದು ಶರೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪತ್ತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

'ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗುಣವಾಗದ ಕಾಯಿಲೆ ಅಲ್ಲ. ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟರೆ ನೂರು ಹಾದಿ ಕಾಣಬಹುದು' ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗುಣವಾಗುವ ಪವಾಡ ಕೇವಲ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ನೇಮಿ ಅವರು ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾ॥ ಬರ್ನಿಸೇಗಲ್ ಬರೆದಿರುವ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫೆಬ್ರವರಿ 2008 ಮತ್ತು ಫೆಬ್ರವರಿ 2011ರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ 'ಯೋಗಾ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ, ವೇರ್ ಸಯನ್ಸ್ ಮೀಟ್ಸ್ ಕಾನ್‌ಷಿಯಸ್‌ನೆಸ್' ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನ್‌ಫೆರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ವೈದ್ಯರು, ತಜ್ಞರು, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಗುರುಗಳಿದ್ದರು.

ಪು. ಸ. –161 ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪವಿರಾಮ [ಬ.ಬ.ಭಾಗ–3]

ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸಂದೇಶ "ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾದಾಗ, ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಾಗ, ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತೊಯ್ದಾಗ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾದದ್ದು, ಡಾ॥ ಬರ್ನೀ ಎಸ್. ಸೇಗಲ್ ಎಮ್.ಡಿ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ 'ಪೀಸ್, ಲವ್ ಅಂಡ್ ಹೀಲಿಂಗ್– ದಿ ಪಾತ್ ಟು ಸೆಲ್ಫ್ ಹೀಲಿಂಗ್', ಓದಲು ನೇಮಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಇಂದು ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

1986ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕ 'ಲವ್, ಮೆಡಿಸಿಲ್ ಅಂಡ್ ಮಿರಾಕಲ್' ಬರೆದಾಗಲೆ 'ಮೇಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಮ್ ಮೆಡಿಸಿನ್'ನೊಡನೆ ತಮಗಿದ್ದ ತಕರಾರನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸ್ವಯಂ ಗುಣವಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವೈದ್ಯ ಜಗತ್ತು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ' ಎಂಬುದು ಇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಅರ್ಥ ವೈದ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ವೈದ್ಯ ಕೂಡಾ ಖಂಡಿತಾ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ಭರವಸೆ ಎಂಬ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಮ್ಮೊಳಗೆ 'ಫಿಸಿಯಲಾಜಿಕಲ್' ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಬಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಗುಣವಾಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಅವರದು.

ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾವನ ಪರಿಚಯದ ಮಹೀಳೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ರಕ್ತದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಡೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. 'ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೀಮೋಥೆರಪಿ ಕೂಡಾ ವ್ಯರ್ಥ, ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು' ಎಂದಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಆಕೆಗೆ ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಸೇಗಲ್ 'ಗುಣವಾಗದವರನ್ನೂ ಗುಣವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹುಡುಕಿ ಆಕೆ ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಅವರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾದಾಗ, ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ, 'ರಕ್ತದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನಾನು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವ ರೋಗಗಳೊಂದಲ್ಲ. ನನ್ನ

ಅಂಕಾಲಜಿ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಗುರವಾಗಿ ತಬ್ಬಿ 'ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿ ಆಂಕಾಲಜಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆದರು.

ಆಂಕಾಲಜಿ ವೈದ್ಯರು 'ಈ ಮೊದಲು ಆಕೆಯ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿ ಇದೆ. ಆದರೂ ಆಕೆಗೆ ಕೀಮೋ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿ ರೋಗ ಮರೆಯಾಗಿ 'ರೆಮಿಷನ್'ಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ, ಆಕೆಯ ಮೊದಲ ವೈದ್ಯರು ಪೂರ್ಣ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು 'ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಸೇಗಲ್ ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದಾಗಲೇ ನಾನು ಗುಣವಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿತ್ತು'. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಭರವಸೆಯ ಒಂದು ಮಾತು, ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ದೇಹ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದವು.

ಅನೇಕ ರೋಗಿಗಳು 'ಆ ದೇವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ಮಾಡಬಾರದ್ದು ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲ ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಂತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ' ಎಂದು ಕೋಪ, ಪರಿತಾಪದಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುವಾಗ, ರೋಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.
ಹೌದು, ನಿಜ ಕೊರಗುವುದರಿಂದ ರೋಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾದವರ ದೇಹದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಯವಾದದ್ದನ್ನು ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಸೇಗಲ್ ಗಮನಿಸಿದರು.

ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಓರ್ವ ತಾಯಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ 'ನನಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ' ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗುವವರೆಗೆ ನಾನು ಸಾಯಲಾರೆ' ಎಂದು ಆ ಮಹಿಳೆ ಮುಂದಿನ 23 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಾ ಹೋದಳು. ಒಂಭತ್ತನೆ ಮಗು ಬೆಳೆದು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹಿಂತಿರುಗಿತ್ತು.

ಆ ಮಹಿಳೆ ಆ 23 ವರ್ಷ ತನ್ನ ತಾಯ್ತನದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು, ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡಾ ಗುಣವಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆಂದರೇ ಡಾ॥ ಬರ್ನಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ವೈದ್ಯರು ಕೇವಲ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವುದಲ್ಲ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ವೈವಲ್ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಕಲಿಸಬೇಕು'' ಎಲ್ಲಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೈದ್ಯರು ರೋಗಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಗುಣವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯತ್ತ ಸೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ನೋವು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುದುಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆದ ನೋವು, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಿದೆ. ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವನ್ನು ನಾವು ಶಮನಗೊಳಿಸಿದರೆ, ದೇಹ ಮತ್ತೇ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಬೇರಿಳಿಸಿ ಬೆಳಯುವ 'ಸರ್ವೈವಲ್' ಶಕ್ತಿ ಸಸ್ಯಗಳಿಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವುಗಳು ಸಹ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ 81 ರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಬರ್ನಿ ಸೇಗಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಯ್ಕೆಯಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಭಾಗವಹಿಸಬಲ್ಲಿರಿ. ನೀವು ರೋಗದ ಬಲಿಪಶುಗಳಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ನೇಮಿ ಓದುಗರ ಮುಂದೆ ಅನಾವರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೇವಲ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೇಮಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ,

➢ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು:

ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮತ್ತೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಪಾಠಕ್ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಇಸವಿ 2003ರಲ್ಲಿ ವೀಣಾ ಪಾಠಕ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಶಯದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ 53 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು, ಆಗ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 200 ಹೊಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಕಾರಣ, ವೈದ್ಯರು ಅಂಡಾಶಯದ ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆಂದು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆರೆದಾಗ ಸ್ತಬ್ದರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಂಡಾಂಶಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಗರ್ಭಕೋಶಕ್ಕೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹರಡಿತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಕೀಮೋಥೆರೆಪಿಯನ್ನು ಡಾ॥ ರವಿ ದಿವಾಕರ್ ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಕೀಮೋ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮರಾಠಿ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದು ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಔಷಧೀಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವೀಣಾ ಪಾಠಕ್. ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್, ಮಿನರಲ್ಸ್, 20ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಮೈನೋ ಆಸಿಡ್‌ಗಳು, 13ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್‌ಸೈಮ್‌ಗಳು ಇವೆ.

ಗೋಧಿಹುಲ್ಲು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೋಶಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಆಯುಧ ಎಂದರೆ ಆಮ್ಲಜನಕ. ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್ ಇದೆ. ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್‌ಗೆ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ, ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್ ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪು.ಸ –182 ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪವಿರಾಮ [ಬ.ಬ ಭಾಗ–3]

ಇದರಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೋಶಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಆಮ್ಲಜನಕ ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆ. ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೆಲೆನಿಯಮ್ ಮತ್ತು ಲೇಟ್ರೈಲ್ ಎರಡೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಿರೋಧಿ ಅಂಶಗಳು. ಆ ಮೂಲಕವೂ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನ ರಸವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನ

ಗೋಧಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ ಮಟ್ಟದಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯವಾದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೋಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೊದಲೇ ಗೋಧಿಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಏಳನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದು ಅಂಗುಲ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ನೇರವಾಗಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಒಂಭತ್ತನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಅಂಗುಲದ

ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬುಡ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಿ. ಬುಡ ಸಮೆತ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಬುಡವನ್ನು ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದು ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆದ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿಗಿಂತ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೋಧಿಹುಲ್ಲನ್ನು ಮಿಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಲೋಟ ನೀರು ಹಾಕಿ ರಸ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಕೈ ಒತ್ತು ಯಂತ್ರವಿದ್ದರೆ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಸಾರ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಅದರಲ್ಲೇ ರಸ ತೆಗೆಯಬಹುದು.

ಈ ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲಿನ ರಸದ ಜೊತೆ ತುಳಸಿ ಬೀಜವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ನೆನಸಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅದು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಂಪನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಬಂದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂಬುದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇಹ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. 'ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಂದೆರಗಿದಾಗ, ಉಲ್ಬಣ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆಲೋಪತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಆ

ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪಾರಾದ ಮೇಲೆ, ಮತ್ತೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನಮ್ಮತ್ತ ಹಿಂತಿರುಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗೋಧಿಹುಲ್ಲು ಮತ್ತಿತರ ಪರ್ಯಾಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ವೀಣಾ ಅವರ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವಿದೆ.

ವೀಣಾ ಪಾಠಕ್ ಅವರಂತಹ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗೆದ್ದ ಸಾಹಸಿಗಳು ನಮ್ಮೆದುರು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು, ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋಧಿ ಹುಲ್ಲು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯ ವಂತರಾದ ನಾವೂ ಗೋಧಿಹುಲ್ಲಿನ ರಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಬಲ್ಲದು.

ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮುನಿಸಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ, ದೂರಿಲ್ಲದ ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗೆದ್ದವರಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸ ಬಹುದಾದ ಸಮಾನ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

➢ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ವೈದ್ಯರ ಹೆಸರು	ಪುಸ್ತಕಗಳು
• ಡಾ॥ ಜೇಮ್ಸ್ ಫೋರ್‌ಸೊತ್ ಎಮ್.ಡಿ.	ದಿ ಕಂಪಾಶನೇಟ್ ಆಂಕಾಲಜಿಸ್ಟ್
• ವಾಟ್	ಡೋಂಟ್ ವಾಂಟ್ ಯು ಟು ನೋ
• ಡಾ॥ ಥಾಮಸ್ ಪೋಡಿ ಎಮ್.ಡಿ.	ಸ್ಟಾಪ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್
• ಡಾ॥ ಕೀತ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಎಮ್.ಡಿ	ಲೈಫ್ ಓವರ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್
• ಜಾನ್ ಆಪ್ಲಿ ಎಮ್. ಡಿ	ದಿ ರಿಲಜೆನರೇಶನ್ ಎಫೆಕ್ಟ್

ಬದುಕು ನಮ್ಮದು, ಅದನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುವುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು.ಈ ರೀತಿ ಇವೆರೆಲ್ಲರೂ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಸಾವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಆಸೆ, ಚೇತನ ತುಂಬುತ್ತ ಅವರ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತವರು ನೇಮಿಚಂದ್ರರವರು. ಇವರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಒಬ್ಬ ಮಾನವೀಯತೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಅವರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ನೊಂದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬದುಕು ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಕೊಂಡವರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಆಶಾವಾದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಓದಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರು.

ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಜನ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕೇವಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಂತವರು ನೇಮಿ.

ವೃತ್ತಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ದಾರಿ ದೀಪವಾದರು.

3.2 ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ

ನೇಮಿ ಅವರು ಕೇವಲ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿದವರಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದವರು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಇದ್ದು ಏನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲ ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಂತೆ ಅಂಗವಿಕಲರು ಸಹ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.ಅವರಿಗೆ ಬದುಕುವ ಛಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ನೇಮಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈ ಕಾಲು ಎಲ್ಲ ನೆಟ್ಟಗಿರುವ ನಾವು, ಬದುಕಿನ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಡಚಣೆಗಳಿಗೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕೂತ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಅನೇಕ 'ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನಿಂದ ಆಗೋಲ್ಲ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಅನುಮಾನಿಸಿ ಮುದುಡಿದ ಹೊತ್ತು.'ಐ ಕಾಂಟ್' – ನನ್ನಿಂದಾಗದು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಚೇತನರ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಸ್ಥವಿದ್ದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ನೇರವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುತ್ತೇನೆ. ಅಂಗವಿಕಲತೆ, ಅಸಾಧ್ಯ ರೋಗದೊಡನೆ ಬದುಕನ್ನು ಸವಿಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?ಅನೇಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು.ಆದರೆ ನೋವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕೂರುವಷ್ಟು ಬದುಕು ದೀರ್ಘವಿಲ್ಲ. ನೋವಿನೊಡನೆಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋದಾಗ, ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋದರಷ್ಟೆ, ಬದುಕನ್ನು ನಾವು ಸವಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕಾದು ಕುಳಿತರೆ ಬದುಕೇ ಮುಗಿದು ಹೋಗಬಹುದು.

"ಕೈಗಳೆರಡೂ ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗಿ, ಅದೂ ಭುಜದಿಂದಲೇ ಕೈಗಳು ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗಿ, ಕಾರು ನಡೆಸಬಲ್ಲಳೆ, ವಿಮಾನ ಹಾರಿಸಬಲ್ಲಳೆ ಊಹಿಸಿ? ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮೀರಿದ ಇಂತಹ ಸಾಹಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿವರಗಳು ನನಗೆ ದೊರೆತದ್ದು, ಮಹಿಳಾ ವೈಮಾನಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟಾಗ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೇಮಿ...

ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಕ್ಸ್‌ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಾಂಟ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ, ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಕ್ಸ್ ಎಂಬ ಅದ್ಭುತದ ಹುಡುಗಿ! ಜೆಸ್ಸಿಕಾ,

---

ಪು.ಸ.–160 ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ! [ಬ.ಬ. ಭಾಗ–2]

ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಳು ಎಂದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೈಗಳಿಲ್ಲದ ಈ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾದರೂ, ಆಕೆ ಧೃತಿಗೆಡಲಿಲ್ಲ. ಮಗುವಿನ ಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ, ಮಗು ಕಾಲನ್ನು ಬಳಸುವಂತೆ ತಾಯಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದಳು. ಕೈಗಳಿಂದ ಮಾಡಲಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು! ಕಾಲಲ್ಲೇ ಚೆಂಡು ಹಿಡಿವಳು.ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಜೆಸ್ಸಿಕಾಗೆ ಕಾಲೇ ಕೈಯಾಯಿತು.ತಂದೆ ವಿಲಿಯಂ ಕಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಇನೆಜ್ ಕಾಕ್ಸ್ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಜೆಸ್ಸಿಕಾಳಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೀಡಿದವು. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಜೆಸ್ಸಿಕಾಳನ್ನು ಜಿಮ್ನಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು.ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಈಜು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಈಜು ಕಲಿಸಿದರು.ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೇಹವನ್ನು, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾದವು.

ಬೆಳೆದಂತೆ, ಈ ಹುಡುಗಿ ಕೈಗಳು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಕೈಗಳಿಲ್ಲದ ಕೊರತೆ, ಆಕೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂಲೂ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ 'ಐ ಕಾಂಟ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಎಂದೂ ಬಳಸಿದವಳಲ್ಲ. ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಸ್ವತಃ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಈಜುತ್ತಾಳೆ, ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಸ್ಕೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಸುತ್ತಾಳೆ, ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 25 ಪದಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಬಲ್ಲಳು, ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲಳು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾಳೆ.ಈಕೆ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರೆ, 'ಮೋಟಿವೇಷನಲ್' ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.ನೃತ್ಯ ಕಲಿತಿದ್ದಾಳೆ.ಎರಡು ಬ್ಲಾಕ್‌ಬೆಲ್ಟ್ ಪಡೆದ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ತಂಟೆಗೆ ಪುಂಡ ಹುಡುಗರು ಹೋಗಲಾರರು.ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾರು ಓಡಿಸಬಲ್ಲಳು ಕೈ ಕಾಲು ಸ್ವಸ್ಥವಿರುವ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಸಾಹಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇವಳದು. ಇಸವಿ 2008ರಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷದ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ವಿಮಾನ ಹಾರಾಟದ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದಳು! 'ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ವಿಮಾನ ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಪರವಾನಗಿ, 'ಪೈಲೆಟ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್' ಪಡೆದ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ!ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆಯೇ ಹಾರಿಸಬಲ್ಲಳು.

ಜೆಸ್ಸಿಕಾಳಿಗೆ ಕಾಲೇ ಕೈ ಆದರೆ, ರೋಸ್ ಮೇರಿಗೆ ಕೈಯೇ ಕಾಲು! ಅರ್ಧ ದೇಹದ ರೋಸ್ ಮೇರಿಯದು ಅದ್ಭುತದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ.

ರೋಸ್ ಮೇರಿ ಅಪರೂಪದ ಬೇನೆಯಾದ 'ಸೇಕ್ರಲ್ ಏಜ್‌ನೆಸಿಸ್'ನೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ರೋಸ್‌ಳ ಕಾಲುಗಳು ತೀವ್ರತರದಲ್ಲಿ ತಿರುಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪರ್ಶಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವಿತ್ತು, ಮಗುವಿಗೆ 2

ವರ್ಷವಿದ್ದಾಗ ಆ ನಿಶ್ಚೇತ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಬಾರ್ಬಿ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ 2 ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದರೆ, ಏನು ಉಳಿಯುವುದೋ ಅಷ್ಟು ದೇಹ ಆಕೆಯದಾಯಿತು.ಕೃತಕ ಕಾಲುಗಳು ಆಕೆಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಾಲುಗಳಾಗಿ ಬಳಸುವ ಈಕೆಗೆ, ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಆರಾಮವೆನಿಸಿತು.

ರೋಸ್‌ಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ 'ಟೂಲ್ ಬಾಕ್ಸ್'ನೊಡನೆ ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಆಡಿದವಳು. ಆಕೆಯ ಹದಿನಾರನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ತಂದೆ ರೋಸ್‌ಗೊಂದು 'ಬಳಸಿದ್ದ ಕಾರು' ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಆಕೆ ಕೈಗಳಿಂದ ಓಡಿಸುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದರು.ರೋಸ್ ಕಾರು ಓಡಿಸುವುದನ್ನುಕಲಿತಳಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾದಳು.

1997ರಲ್ಲಿ ರೋಸ್, ಡೇವ್ ಸಿಗಿನ್ಸ್ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಳು.ಆತ ಆಟೋಮೋಬೈಲ್‌ನ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ಪ್ರೀತಿ ಮೂಡಿ, 1999ರಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿವಾಹವಾದರು. ಆಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದದ್ದು ಅದ್ಭುತದ ವಿಷಯವಾಯಿತು.ಕಾರಣ 'ಸೇಕ್ರಲ್ ಏಜೆನೆಸಿಸ್' ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತ ಉದಾಹರಣೆ ಅಥವಾ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಂಡ ವೈದ್ಯರೆಲ್ಲರೂ, ಇದು ಆಕೆಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಗರ್ಭವನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು.ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಭಯವಿದ್ದದ್ದು, ಮಗು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಂತೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬಿ, ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಪವಾಡದಂತೆ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಹೆರಿಗೆಯಾಯಿತು.ತಾಯಿ ಮಗು ಇಬ್ಬರೂ ಬದುಕುಳಿದರು.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಬಲ್ಲ ತಾಯಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡಳು.ತಂದೆ 'ಡಿಮೆನ್ಷಿಯಾ'ಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನೆನಪು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರೋಸ್‌ಳ ಸಹೋದರ ಜಿಮ್ 29 ವರ್ಷದವ, ಆದರೆ ಆತನ ಮಾನಸಿಕ ವಯಸ್ಸು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು.ತಂದೆ ಮತ್ತು ಸೋದರನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ರೋಸ್ ಸಂಭಾಳಿಸಿದಳು. ಇವು ಯಾವುವೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ದೂಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗವಿಕಲರು 'ಬದುಕು ತಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತ್ತ ವಿಶೇಷ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.ಆದರೆ ರೋಸ್ ಬೆಳೆದ ಬಗೆ ಬೇರೆಯಿತ್ತು.ಯಾರ ಕರುಣೆಯ ಅಗತ್ಯವೂ ಅವಳಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. "ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ ಇಷ್ಟು, ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು, ನಡೆ ನಿನ್ನ

ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ, ಇಲ್ಲ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ!" ಇದು ರೋಸ್‌ಳ ಜೀವನ ಮಂತ್ರವಾಯಿತು.ರೋಸ್ ಎರಡನೆಯ ಮಗುವನ್ನೂ ಪಡೆದಳು.

'ಕಾಂಟ್' ಅನ್ನುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ, ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಕೊರತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಹೊರಗಿನ ಅಡಚಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಧೀಮಂತ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ತೋರಿದ ಧೀರೆ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ.ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭೀತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಮತ್ತು ರೋಸ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಧಿ ಬರೆದ ಬರಹವನು ಅಳಿಸಿ, ಬದುಕು ತನ್ನತ್ತ ಎಸೆದ ಸವಾಲನ್ನು ಸಾಹಸದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಗೆದ್ದವರು ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್.

ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್ ಸಾಹಸಿ ಮಹಿಳೆ. ಬದುಕು ಅವರನ್ನು 'ಗಾಲಿಕುರ್ಚಿ'ಗೆ ಅಂಟಿಸಿದರೂ, ಬೈಕ್ ಓಡಿಸಿದವರು.ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಬಿಸಿಲ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯದ ತೀವ್ರ ಚಳಿಯ ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ಕಾರ್ ರ್‍ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ 'ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಕ್' ಮಹಿಳೆ ಈಕೆ.'ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಕ್' ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ವಾಧೀನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸದ್ದು.ಆ ಮೂಲ ತೊಂದರೆಯಿಂಲೇ ಬಹುತೇಕ ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಗಳು ಗೃಹಬಂಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಂತವರು ದೀಪಾಮಲ್ಲಿಕ್.

ಇವರು ಹರಿಯಾಣದವರು, ಈಗ ಅವರ ವಾಸ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಹಮದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ.ತಮ್ಮ 30ನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ದೀಪಾ ಸಾಧಾರಣ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರು.ಪತಿ ಕರ್ನಲ್ ವಿಕ್ರಮ್ ಸಿಂಗ್ ಮಲ್ಲಿಕ್ ಭೂಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ.ದೇವಿಕಾ, ಅಂಬಿಕಾ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಆದರೆ 12 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ದೀಪಾ ಅಸಾಧಾರಣ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದರು.

ಪು. ಸ 53 ಸಾವೇ, ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ! [ಬ.ಬ.–ಭಾಗ–2]

ಇಸವಿ 1999, ಅವರ ಬೆನ್ನ ಹುರಿಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ಪೈನಲ್ ಗಡ್ಡೆಯೊಂದು ಇವರ ಬದುಕಿನ ತಿರುವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿತು.ಪತಿ ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ, ಇಲ್ಲಿ ದೀಪಾ ತಮ್ಮದೇ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು.ವೈದ್ಯರು ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ, ಮಿದುಳು ಮತ್ತು ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಿನ ದೇಹದ ಭಾಗದ ನಡುವೆ ಇರುವ ಕೊಂಡಿ ಕಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಡೆದಾಡಿ, ನಡೆಯುವ ಖುಷಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬನ್ನಿ, ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು.ಏಳು ದಿನದ ನಂತರ ದೀಪಾ ಸೇನಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಾವೊಬ್ಬರೆ ಬಂದಿಳಿದರು.

ಸ್ಪೈನಲ್ ಸರ್ಜರಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ದೀಪಾರನ್ನು ಪ್ಯಾರಾಪ್ಲೇಜಿಕ್ ಆಗಿಸಿದವು. ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಯಾ ದೀಪಾರ ಅರ್ಧ ದೇಹವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೂ ಇವರ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಕ್ ಮಹಿಳೆ.

ಗಾಡಿ ಓಡಿಸುವುದು ಅವರ ಉಕ್ಕಟ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ದೀಪಾ ಗಾಲಿಕುರ್ಚಿಯ ಗಾಲಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಹೊರಟರು ಬೈಕಿನ ಮೇಲೆ. ಬೈಕ್‌ನೊಡನೆ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ.ಲೂನಾ ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಆರಂಭವಾದ ಗಾಲಿಗಳ ಹುಚ್ಚು, ಅಂದಿನ ಬೈಕ್ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧಿ ಅವರ ಗಾಲಿಕುರ್ಚಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟರೂ ಕರಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ಯಾರಾಪ್ಲೇಜಿಕ್ ಆಗಿ ಮತ್ತೆ 'ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್' ಪಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ. 19 ತಿಂಗಳು ಹೋರಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕಾರಿಗೆ ಅಗತ್ಯದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಕಡೆಗೂ ಪರವಾಗಿ ಪಡೆದರು.ಇದೀಗ ದೀಪಾ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ರ‍್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

2006ರಲ್ಲಿ ಕೌಲಾಲಂಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ 'ಫಾರ್ ಈಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಸೌತ್ ಪ್ಯಾಸಿಫಿಕ್ ಗೇಮ್ಸ್'ನಲ್ಲಿ ಈಜಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪದಕವನ್ನು ಪಡೆದರು. ನ್ಯೂಜಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ 'ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ಯಾರಾ ಒಲಂಪಿಕ್ ಕಮಿಟಿ ವರ್ಲ್ಡ್ ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಶಿಪ್'ನಲ್ಲಿ ಶಾಟ್‌ಪುಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕ ಪಡೆದು ಬಂದರು. 2008ರಲ್ಲಿ ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಹರಿವಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಈಜಿ 'ಲಿಮ್ಕಾ ಬುಕ್ ಆಫ್ ರೆಕಾರ್ಡ್'ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದರು.

2009ರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೈಕ್‌ನ್ನು 58ಕಿ.ಮೀ.ಓಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

2009, ಹನ್ನೊಂದನೇ 'ರೈಡ್ ದಿ ಹಿಮಾಲಯ' ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಮೋಟಾರ್ ರ್‍ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ 40ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ದೀಪಾ ಏಕೈಕ ಅಂಗವಿಕಲರಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 7ರಂದು ರ್‍ಯಾಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎಂಟು ದಿನಗಳು ದುರ್ಗಮ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ 1700ಕಿ.ಮೀ.ಪಯಣ. ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸೋಲುತ್ತಾರೆ.ಈ ರ್‍ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸಾಹಸ ಎಲ್ಲರ ಗಮನಸೆಳೆಯಿತು.

ಅವರ ಧೈರ್ಯ ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ 'ಟ್ರೂಗ್ರಿಟ್ ಟ್ರೋಫಿ' ನೀಡಲಾಯಿತು.ಟ್ರೋಫಿಗಿಂತ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಸ ತಂದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೂ ರ್‍ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಆಯೋಜಕರು ಘೋಷಿಸಿದ್ದು ದೀಪಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೆ ಮೋಟಾರು ಕ್ರೀಡಾಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದರು.

2010ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್, ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ 'ಪ್ಯಾರಾ ಏಷಿಯನ್' ಗೇಮ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ಪದಕವನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ದೀಪಾ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದವರು. "ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಕ್ ಆದ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು ಗೃಹಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನೀವು ಬದುಕಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲವೆ. ಅರ್ಧ ದೇಹವಾದರೇನು, ಪೂರ್ಣ ಬದುಕಿ, ಜಗತ್ತು ಕಾದಿದೆ ನಿಮಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಮರುಕದ ಕೂಪದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರ ಬನ್ನಿ. ನಿಜ ಮಲಮೂತ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ.ಆದರೆ ಅವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ" ಎಂದು ಕರೆಕೊಟ್ಟವರು ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು, ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ದೀಪಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

ಇದೇ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ (2010) ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಸಂದರ್ಭ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಾ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಂಡರು, ಅವರಿಗೆ 'ಸ್ತ್ರೀ ಶಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರ' ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗಿತ್ತು.ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೀಪಾ ಹೇಳಿದರು, 'ನನ್ನ ಸರ್ಜರಿಗೆ ಮೊದಲು, ನಾನು ಓರ್ವ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಚಂದದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೆ ತೃಪ್ತಳಾಗಿದ್ದೆ.ಆದರೆ "ಅಂಗವಿಕಲತೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬದಲಿಸಿತು. ಗುರಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿತು.ನನ್ನ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯ 'ಎಬಿಲಿಟಿ ಬಿಯಾಂಡ್ ಡಿಸೆಬಿಲಿಟಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾಚಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂದರ್ಥ."

ಬದುಕು ಸವಾಲಾದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್ ನಮಗೆ ನೆನಪಾಗಲಿ, ವಿಧಿ ಬರೆದ ಬರಹವನ್ನು ಅಳಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಾವೇ ಬರೆಯಲು ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬದಲಾಗಬೇಕು, ಅಂಗವಿಕಲರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು, ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ದೀಪಾರವರ ಆಶಯ.ದೀಪಾ ಪ್ಯಾರಪ್ಲೇಜಿಗಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಅವರಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಬೇಕು.ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು.ಇದೇ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ಇಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು.ಈ ಮೂವರು ದೈಹಿಕ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನಸಿಕ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಡಾ॥ ಜಿಲ್ ಬೋಲ್ಟ್.ಇವರು ಮಿದುಳು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯ ಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 10, 1996 ಮುಂಜಾನೆ, ಆಕೆಯ ಎಡ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತನಾಳವೊಂದು ಒಡೆದು, ತೀವ್ರ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಯಿತು.ಆ ದಿನದ ಬೆಳಗು ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಿಲ್‌ಗೆ ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದು, ನಡೆಯುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದು, ತಾನಾರೆಂಬ ನೆನಪು ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಸಿಹೋದವು.ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಸಾವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಜಿಲ್ 'ತಾನೆಂದಾದರೂ ತನ್ನ ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಬರೆಯುವೆ' ಎಂದು ಖಂಡಿತಾ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.ಡಾ॥ ಜಿಲ್ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನರವಿಜ್ಞಾನಿ.ಅದೆಲ್ಲ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಸಣ್ಣ ತಲೆನೋವಿನಿಂದ ಎಡ ಗಣ್ಣಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಿದ ನೋವು, ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೂಕ ತಪ್ಪಿ ತೂರಾಡುವಂತಾಯಿತು. ಸಮತೋಲನ ತಪ್ಪಿತು.ಡಾ॥ ಜಿಲ್‌ಗೆ ಲಕ್ವಾ ಹೊಡೆಯಿತು.

ಎಡ ಮಿದುಳಿನ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಗಣಿತದ ಗುಣಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ನೆನಪುಗಳಿಲ್ಲದೆ.ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಷ್ಟೇ ನಿಂತ ಜಿಲ್‌ಗೆ 'ತಾನಾರು' ಎಂಬುದು ಮರೆತು ಹೋಯಿತು ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತೆ ಜಿಲ್ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.ಆದರೆ ತಾಯಿ ಮಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಳು.ಮತ್ತೆ ಗುಣವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ದಿನಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ ತನಗೆ ತಾನು ನೂರು ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು.ಗುಣವಾಗುವುದು ಅಗಾಧ ಶ್ರಮ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ನೋವಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಜಿಲ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು, ತಾನು ಗುಣವಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಂಬುಗೆ ಇಟ್ಟ 'ಪಾಸಿಟಿವ್' ಜನರನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಳು. 'ಗುಣವಾಗಲು ನನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿಸಲಿ, 2 ವರ್ಷ ಹಿಡಿಸಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಸಲಿ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಕಲಿಯಬಲ್ಲೆ, ಗುಣವಾಗಬಲ್ಲೆ ಬೆಳೆಯ ಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಳು.ಅವರ ತಾಯಿ ಜಿಲ್‌ಗೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಮಂಚದಿಂದ ಶೌಚಗೃಹಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದಳು.ತದ ನಂತರ ಬರೆಯುವುದು ಓದುವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಲಿಸಿದಳು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ರಂಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿದಳು. 'ರೋಸ್ ಹುಲ್ಮನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್'ನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ ಅನಾಟಮಿ, ಫಿಸಿಯಾಲಜಿ, ನರವಿಜ್ಞಾನದ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದಳು.ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಮಿದುಳಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಅಗಾಧ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಜಿಲ್ ಅರಿತಳು.ಲಕ್ವಾ ಹೊಡೆದ ಮುನ್ನ ಜಿಲ್ 'ಸಾಲಿಟೇರ್'ಎಂಬ ಕಾರ್ಡ್ ಆಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಮೂರು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಸಿತು ಮತ್ತೆ ಆ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮರುಪಡೆಯಲು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಮೈಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಓಲಾಡದೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಳು.ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ 'ಮಲ್ಟಿ ಟಾಸ್ಕಿಂಗ್' ಕಲಿತರು.ಈ ಗುಣವಾಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ 'ತಾಯಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾರನ್ನು ದೂರುವುದಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. 'ತಾನು ಲಕ್ವಾ ಹೊಡೆದ ಮರುಕ್ಷಣ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇಂದು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮರುಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬದುಕಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿಲ್ ಕಲಿತ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಪಾಠ ಎಂದರೆ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಸಂತಸ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಸಂರಸ ಜಿಲ್ ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಜಿಲ್ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ, ಹೊರದೂಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವ ಅದ್ಭುತ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಜಿಲ್ ಗಳಿಸಿದಳು.ಭಾವನೆಗಳು, ತನ್ನೊಳಗೆ, ತನ್ನ ದೇಹದೊಳಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸ ತೊಡಗಿದಳು.ಕೋಪ, ಹತಾಶೆ, ನಿರಾಶೆ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ರಾಸಾಯನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಇರುಸು ಮುರುಸಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು.ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಗುಣವಾಗುವುದು ಅತಿ ನಿಧಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾದರೂ, ಅತ್ಯಂತ

ಉಪಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಂತಸವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೆ, ಇಲ್ಲ ಕೋಪ, ಪರಿತಾಪ ಸ್ವಯಂ ಮರುಕದಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜಿಲ್. ಲಕ್ವಾ ಹೊಡೆಯುವ ಮೊದಲು 'ಮಿದುಳು ನನ್ನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮಿದುಳು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರ ಫಲ ನಾನು' ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.ಅದು ಹೇಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಯಾವ ನಿಯಂತ್ರಣವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.ಈ ಅದ್ಭುತದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡಿತು.ನಾನೇನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ಮಿದುಳು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.ನಾನು ಯೋಚಿಸುವುದರ ಫಲ ನನ್ನ ಮಿದುಳಿನ ಜೋಡಣೆಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜಿಲ್.

ಜಿಲ್ ಅವರ ಈ ಅನುಭವ, ಈ ಒಳನೋಟ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು. ನಾವು ಎಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅಂತಹ ನರಮಂಡಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಯ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಿಲ್ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಏನೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾದರು ಮೊದಲು ನಾವು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜಿಲ್‌ನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಹಾಗೆಯೇ ಮಿದುಳು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಕ್ಸ್, ರೋಸ್‌ಮೇರಿ, ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ ಬೋಲ್ಟ್ ದೈಹಿಕ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವರು.

ಸಾಧಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ ಬಡತನ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೇಮಿ ಡಾ॥ ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಡವರಾಗಿ ಸಾಯುವುದು ತಪ್ಪು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರ ತಂದೆ ಬಾಬುರಾವ್ ದೇಶಮಾನೆ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯಾಳು. ತಾಯಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಇವರಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳು.ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು.ಶಾಲೆಯ ಮುಖ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತವರು.ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರೇ ಅವರ

ಪು.ಸ. –167 ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು

ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾರುವಂತಿತ್ತು. ವಿಜಯ, ಅಜಯ, ಯುಗಾಂತ್ರಿ, ಸಮತಾ, ಜಾಗೃತಿ, ...! ತಾಯಿ ಗಾರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಅಗೌರವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ, ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು.ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಹರಾಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರಕಾರಿ ತಂದು, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರತೊಡಗಿದರು.

ಬದುಕು ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಅವ್ವನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆಲ್ಲ ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲೆಯುವ ಕಾಯಕ.ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯ ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜೀವಗಳು. ಹಳೆಯ ಕಲ್ಲು ಮಾಳಿಗೆಯಿಂದ, ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ, ಅದೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹಾವುಗಳು ನುಸುಳಿ ಬಂದಿದ್ದವೋ, ಮಳೆಗಾಲ ಬಂತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸೋರುವ ಸೂರು. ಶಾಲೆ ಕಂಡಿಲ್ಲದ ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸುವ ಛಲ ಹೊತ್ತರು. ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆಯ ಬುಡ್ಡಿ ದೀಪದಲ್ಲಿ, ತಿಗಣೆಗಳ ಸಂಗದಲ್ಲಿ, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದರು. ತಂದೆ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಪ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಬಲು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹಾಸ್ಟಲ್‌ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಓದಿಸತೊಡಗಿದರು. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಬಂದ ಹುಡುಗಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಮೊದಲ ವರ್ಷ ಫೇಲ್ ಆಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ತಂದೆ ತನ್ನನ್ನು 'ಸರ್ಜನ್' ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದೆಷ್ಟು ಹಿರಿದಾಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಛಲದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು, ಓದಿದರು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗರಾದರು. ಅವರ ಬಾಲ್ಯ-ಕಿಶೋರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಬರಗಾಲ ಬಡಿದದ್ದುಂಟು. ದನಕರುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿದ ಘಟನೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ, ತಮ್ಮ ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಹೇಗೋ ಗಂಜಿ ಒದಗಿಸಿದರು. 'ಬರಗಾಲ ಇದ್ದ ಊರಾಗ, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್ ಬಿಡಿಸ್ತಾರ' ಎಂದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದವರಿದ್ದರು. ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಓದು ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಂದೆಯ ಆಸೆಯಂತೆ 'ಸರ್ಜರಿ' ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಂ.ಎಸ್. ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರು. ಸರ್ಜರಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಮಾಡೋ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಗೈನಕಾಲಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸಂದರ್ಶನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಆಗ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರ್ಜರಿಯೇ ಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ಓದಿದರು. ಕಡೆಗೂ ಸರ್ಜನ್ ಆದರು. ತಮ್ಮ ಕಡು ಬಡತನದ ಬದುಕಿಗೆ ಆಸರೆಯಾದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆದರು. ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತರರು, ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳತಿಯರು, ಬಲು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬಿಸಿ ದೋಸೆ, ಗಟ್ಟಿ ಚಟ್ನಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆ, ತನ್ನ

ಅಲ್ಪ ಸಂಬಳದಿಂದಲೇ ತಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ಕೆಲಸಗಾರ... ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ಈಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇಂದು ತಮ್ಮ ಊರು, ಕೇರಿಯಿಂದ ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ನೋವು ನಿವಾರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇವರಿಗಿದೆ.

ಇವರಂತೆಯೇ ತಂಗಿಯರೂ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ॥ ಸಮತಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗರತ್ನಾ ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಮಾಡಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದುಮತಿ, ಬಿ.ಇ ಮತ್ತು ಎಂ.ಇ ಮಾಡಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಯ ತಂಗಿ ಜಯಶ್ರೀ ಕೆ.ಎ.ಎಸ್. ಪಾಸು ಮಾಡಿ, ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಗೆ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಜಯ್ ಬಲು ಬೇಗನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿದ್ದರು.

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳಿದರು. 'ಕಿದ್ವಾಯಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. "ನಾನೊಬ್ಬ ಕೂಲಿಕಾರನ ಮಗಳು, ದುಡಿಮೆಗೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ನಾನು ದುಡಿಯಬಲ್ಲೆ, ಇಂದಿಗೂ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ, ನಾನು ಲೇಬರರ್ ಮಗಳು..." ಅವರ ಮತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಜುಗರವಿರಲಿಲ್ಲ, ತಾನೊಬ್ಬ ಶ್ರಮಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಮಗಳು ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಬಡತನ ಎಂಬುದು ಎಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾ॥ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ನಾವು ಅನಾಥರು, ನಮಗೆ ಯಾರು ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬಾರದು. ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನೇಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತನ್ನವರಿಂದಲೆ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನೊಂದ ಈ ಹುಡುಗಿ 1997, ನೇಮಿ ವಿಳಾಸ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾವಣಗೆರೆಯಿಂದ ರೈಲು ಹತ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದು, ನೇಮಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು 'ಸುಮಂಗಲಿ ಸೇವಾಶ್ರಮ'ದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲಮ್ಮನವರ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದರು ನೇಮಿ. ನಂತರ 1999ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಇದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂತರ ಸೂಪರಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮುಂದುವರೆದಳು.

ಪು.ಸಂ. 98 ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ 1 [ಬ.ಬ.ಭಾಗ –2]

ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಹುಡುಗಿ, ಬಲು ಬೇಗನೆ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದಳು. ಅಬಲಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಂಗಿಸಿದಳು. 'ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 150 ನಿರ್ಗತಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲವೂ ಆರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷನಡುವಿನವು, ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೂ 20-30ನೊಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳುವುದು ಜ್ಯೋತಿಯ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಇಸವಿ 2003, ಇಂತಹುದೇ ಸಮಾಜದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. 2004ರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಹೀಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವರ್ಷಗಳ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದೂ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿ ಅವರ ಬಳಿ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದವಳಲ್ಲ.

ಡಾ॥ ಬಲಾಂಜಿ, ಹಿರಿಯ ಗಾಂಧಿವಾದಿಗಳಾದ ಇವರು ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ, ಜ್ಯೋತಿ ಅವರಿಗೆ 'ನೀವು ನಿರ್ಗತಿಕ ಮಕ್ಕಳ ಸೇವಾ ಕುಟೀರ ಆರಂಭಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದರು.

ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೊಳೆವ ಮೆಟ್ರೋ ಸಿಟಿ. ಆದರೆ ನಿಜದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಗ್ರಾಮಸಮೂಹ. ಈ ಬೆಡಗಿನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ದ್ವೀಪಗಳ ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲಾ ಬಡತನದ ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಅತಿ ಕಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಬೀದಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ, ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ 'ಸುಮಂಗಲಿ ಸೇವಾಶ್ರಮ'ವನ್ನು ನೆನೆದ ಜ್ಯೋತಿ, ಸುಶೀಲಮ್ಮನಂತೆ, ತಾನೂ ಕೂಡಾ ಕಡು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ನೊಂದ, ಬದುಕಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕ್ರೌರ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎರವಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಲವಿನ ಆಸರೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಪತಿಯ ಅಗಾಧ ಬೆಂಬಲ ಒದಗಿತು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ವಿಕಾಸ ಕೇಂದ್ರ' ಎಂಬ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ವಕೀಲರೊಬ್ಬರು, ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು, ಇತರ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ 'ತಾಯಿಮನೆ' ತೆರೆದರು. ಹಗದೂರು ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಯ ಜಂಕ್‌ಶೀಟ್ ಹೊದಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 12 ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ 22 ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದವು.

ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಜ್ಯೋತಿ 'ಆಂಟಿ ಸರ್ಜಾಪುರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡತಿ ಗೇಟ್ ಬಳಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈಗ 52 ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಾಗ ನಗರದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ

ಇರುವುದರಿಂದ, ಇನ್ನು ರಸ್ತೆ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ಖಾಲಿ ಜಾಗ, 'ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಖಾಲಿ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಳೆಯ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಜಂಕ್ ಶೀಟ್‌ದಾದರೂ, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲು, ಅಡಿಗೆಮನೆ, ಶೌಚಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಜ್ಯೋತಿ ನೇಮಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿವೃತ್ತ ಕರ್ನಲ್ ಹರೀಶ್ ಅವರು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಸ್ಪೋಕನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್' ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಚಿತ್ರ, ಹಾಡು, ನೀತಿಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಜ್ಯೋತಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೇಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಈಗಲೂ ನೋವಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿಳಿದ ಆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಢವಾಗಿನಿಂತಳು. ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬದುಕು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ಋಣಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬದುಕುವ, ಕಲಿಯುವ, ಓದಿ ಬೆಳೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಳು. ಮಡದಿಯಾದಳು, ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕೂಸಿಗೆ ಅಮ್ಮನಾದಳು.

ನಿರ್ಗತಿಕಳಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಈ ಹುಡುಗಿ ಇಂದು 52 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಬದುಕುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬದುಕಬಹುದು. ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಥೆ ಇಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಧನೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ಎಂದು ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಎಪ್ಪತ್ತರ ಹೊಸಿಲಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ನೂರೊಂದು ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಿಡಿದೇ ನಡೆದು ಬಂದ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್, 70ರ ಹೊಸಿಲಿಗೆ ಅವರು ಕಾಲಿಟ್ಟರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಲ್ಲ, ಅವರ ಬದುಕು ನಮ್ಮಂತಹ ಅನೇಕರ ಬದುಕನ್ನು ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಹರಿಸಿದೆ, ಹರಸಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕದ ಹುರುಪು ತುಂಬಿದವರು ಬದುಕಿನಲ್ಲ ಹತಾಶರಾಗಿ ಹೈರಾಣಾಗಿ ಆಪ್ತ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಕೇಳುವ

ಕಿವಿಯಾದವರು, ಅಂತಃಕರಣದ ದನಿಯಾದವರು ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರು. ಅವರೇ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದ ಶಾಂತ ನಾಗರಾಜ್.

ಅವರ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ 'ಜೆನ್ ಟ್ಯಾಂಗಲ್' ಎಂಬ 'ಜೆನ್ ಕಲೆ'ಯನ್ನು ಸಹ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂತಸದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರು ಶಾಂತಾ ಅವರು ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ರಂಗಭೂಮಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ದುಡಿದವರು. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡವರು. ಕತೆ, ಕವನ, ನಾಟಕ, ಅನುವಾದ, ಪ್ರವಾಸ, ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು 'ಸ್ವ ಉದ್ಯೋಗ ತೆರೆದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು' ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕಕ್ಕೆ ಅವರು ಬರೆದ ಕೃತಿ 'ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ'ದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ.

1997ರಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಸನ್ನ ಆಪ್ತಸಲಹಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಪಡೆದವರು. ವೈದ್ಯರ, ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅರಿವನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವರು ಆಪ್ತ ಸಲಹೆಯ ಅಂಕಣ ಬರೆದವರು. ವಾರ ವಾರ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿದು ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಓದಿ, ಅಂಕಣದಾಚೆಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟವರು.

ಮಹಿಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ ಕವನ 'ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವಧಾನ!' ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರ ಬದುಕೇ ಶತಾವಧಾನ ಪಯಣ. ಅವರು ಮಾಡದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು, ಕಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದವರು.

ಶಾಂತಾ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತರೆ. ಏರು ಪೇರಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಬಂದರೂ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ದೂರಿರಲಿಲ್ಲ, ನೆನಪು ಕಹಿಯಲ್ಲ. ಶಾಂತಾ ತಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೂರನೇಯವಳು. ಅಳದೇ ಶಾಂತಾವಾಗಿರುವ ಮಗು ಅವರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಾ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರೇ ಸರಿ ಎಂದರಂತೆ.

ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರ ತಂದೆ. ಇವರ ತಂದೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಾರಾನ್ನ ಉಂಡು ಬೆಳೆದವರು. ಬೀದಿ ದೀಪದಲ್ಲಿದಡಿ ಓದಿದವರು. ಅವರು ಓದುವ ಮಕ್ಕಳ ಈ ಬವಣೆಯನ್ನು

ಕೊನೆಯತನಕ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ವಾರದ ಏಳೂ ದಿನಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾರಾನ್ನಕ್ಕೆ ಓದುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು.

ಶಾಂತಾ ಅವರಿಗೆ 1960ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲೂ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದರು. ಅವರ ಮೊದಲ ಕತೆ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ' ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 1962ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಅಮ್ಮ ಬದುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಶಾಂತಾ ಅವರನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಾ ಓದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ವಿವಾದವಾದ ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಶಾಂತಾ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾನ್ಯಾಸಕರಾದರು. ಪತ್ರಿಕಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಸಂಪಾದಕರಾದರು.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ತುಂಬಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಾಂತಾ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಾಡುವ ಭಾಷೆ ತುಂಬ ನವಿರು, ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಒರಟು.

ಆದರೆ ಈ ಭಾಷೆಯಾಚೆಗಿದ್ದ ಅತ್ತೆಯ 'ತಾಯಿ ಹೃದಯ'ವನ್ನು ತಾನು ಸೇರಿದ ಮನೆಯವರ ಒಳ್ಳೆಯ ತನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದು ಶಾಂತಾ ಅವರ ದಿಟವಾದ ಸಾಧನೆ. 'ಮುಂದೆ ಇದೇ ಅತ್ತೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಂ.ಎ ಓದುವಾಗ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನನ್ನೊಂದಿಗೇ ಎದ್ದಿದ್ದು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಫಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ 'ಸಾಕು ನಾಳೆ ಓದಿಕೋ, ಎಷ್ಟು ನಿದ್ದೆ ಕೆಡುತ್ತೀ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನೆಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತಾ ಅವರ ತೌರಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ಶಿಷ್ಟಭಾಷೆಯಾದರೆ ಅತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲ ಮಟ್ಟದ ಮಣ್ಣಿನ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡನ್ನು ಕಂಡರು ಶಾಂತಾ. ಇವರಿಗೆ ಈಗ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ. ಅವರ ಜೊತೆ ನಿಂತ ಪತಿ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು.

ಶಾಂತಾ ಅವರ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಧಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಬಂದ ಹಾದಿಯನ್ನು ದೂರಿಲ್ಲದೆ, ಕೊರಗಿಲ್ಲದೆ, ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ, ಸೆಡವಿಲ್ಲದೆ, ಕಹಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುವ

ಪರಿಯಿಂದ, ಬದುಕಿನತ್ತ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ನೋಟದಿಂದ ಶಾಂತಾ, ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮದುವೆಯದರೂ ಸಹ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮದುವೆಯಾದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಓದಿ, ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಾಧಿಸಲು ವಯಸ್ಸು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಗೆಲವು ನಮ್ಮದೆ, ಏನ್ನನು ಬೇಕಾದರು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ನೇಮಿ ಸಹ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ.....

'ಏನ್ ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಣೆಬರಹ, ಆಗೋದು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತೆ', ಎಂದಾಗೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಜ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆಗದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದಲ್ಲ, 'ಅದೃಷ್ಟ'ವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ರಜೆಗೆಂದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಸಕುಟುಂಬ ಸಮೇತರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಗಂಡ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೆಳಹೊಟ್ಟೆಯ ನೋವು, ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮೂತ್ರಪಿಂಡದ ಕಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. 2 ದಿನದ ಅನಂತರ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ದಿನಾಂಕ ನಿಗದಿಯಾಯಿತು.

ನೇಮಿ, ಅವರಿಗೆ 'ಕಿಡ್ನಿ ಸ್ಟೋನ್' ಯಾಕಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು 'ಅಯ್ಯೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಉತ್ತರಗಳು ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಕಿಡ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಲವಾರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದರು, ಆಗ ಕೀರ್ತಿ ಕುಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಲ್ಲೇನೂ ಕರಗೋಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ನುಡಿದರು. ಆದರೂ ಹಠ ಬಿಡದೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಎಳನೀರು, ಬಾರ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿದರು. ಎರಡು ದಿನ ನೀರು ಕುಡಿದೂ ಕುಡಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅವರಗಂಡ ಕೀರ್ತಿ ತೇಲಿ, ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಆಪರೇಷನ್ ದಿನ ಬಂತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆದದ್ದಾಯ್ತು. ಕಲ್ಲು ಇರುವ ಸ್ಥಳವೇನಾದರೂ ಚಲಿಸಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಯಲು ಸೋನಾಗ್ರಫಿ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಹುಡುಕಿಯೇ ಹುಡುಕಿದರು ಎಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಪಿಂಡದ ಕಲ್ಲು? ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ, ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮೊಗೆದು ಸುರಿದು ಕುಡಿದ ನೀರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲೋ

ಕರಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋಲಬೇಕೆ ಹೊರತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಸೊಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಬದುಕು ಸದಾ ಅದೃಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮತ್ತ ಎಸೆಯದಿದ್ದರೂ, ಬದುಕು ನೂರು, ಸಾವಿರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೆದುರು ಆಯ್ಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ದಿನಾ ಬಡಿಯುವ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆದು ಕ್ರೌರ್ಯ ಹಿಂಸೆಯ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಕೇವಲ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಓದಿದ್ದ, ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ಫ್ಲೇವಿಯಾ "ತಾನು ಓದಿಲ್ಲ, ತವರಿನ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ, ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಯಾರಿಲ್ಲ, 3 ಮ್ಕಕಳು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿ ದುರಾದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹಲುಬಿ ಕೂರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆದುರು ಆಯ್ಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ, ನಲವತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರೆಸಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾದರು, ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದರು.

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡದೆ ಮದುವೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಎಂದುಕೊಂಡ ನಿಶಾ ಶರ್ಮ, ಹಸೆಯೇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ 'ತನಗೆ ದುರಾಸೆಯ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಆಯ್ಕೆ ಇದೆ' ಎಂದು ಕಂಡು ಕೊಂಡಳು.

ಬದುಕು ನಮ್ಮೆದುರು ನೂರು ದಾರಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದಿದೆ. ನಮ್ಮಂಥ ಬಹು ಪಾಲು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಎದುರು ನೂರು ಸಾವಿರ ಆಯ್ಕೆಗಳಿವೆ. ಓದುವ ಆಯ್ಕೆ ಜರ್ದಾ ಜಗಿಯದೆ ಇರುವ ಆಯ್ಕೆ 'ಫ್ಲೇವಿಸ್' ಚಟಕ್ಕೆ ಬೀಳದ ಆಯ್ಕೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆಯ್ಕೆ, ಅಂತಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ಆಗದೆ ಇರುವ ಆಯ್ಕೆ...... ಬದುಕು ನಮ್ಮೆದುರು ನೂರು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆ. ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಬದುಕು ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು ಸಹ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯ್ಕೆಯಿದೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪು.ಸ.-26 ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ. ಅರ್ಧದೇಹವಿದ್ದರೇನು? ಪೂರ್ಣ ಸ್ಥೈರ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಗೆದ್ದವರುಂಟು, ವಿಧಿ ಬರೆದ ಬರಹವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹೊಸ ಬರಹವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡವರುಂಟು, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು, ತಾನು ಬೆಳೆದು – ತನ್ನಂತೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ 52 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಾದವಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಲಕ್ವಾ ಒಡೆದ ತಕ್ಷಣ ಬದುಕು ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಮಿದುಳು ಕಲಿಯಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದವರುಂಟು, ಸಾಧಿಸಲು, ಆಯ್ಕೆಯಿದೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಎಂದಿಗೂ ನೆನಪು ಕಹಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್. ಬಡತನ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕುಂಟುನೆಪ ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವರು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ...... ಹೀಗೆ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಕಾಕ್ಸ್, ರೋಸ್ ಮೇರಿ, ದೀಪಾ ಮಲ್ಲಿಕ್, ಜಿಲ್ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ದೈಹಿಕ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಜ್ಯೋತಿ, ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್, ಫ್ಲೇವಿಯಾ, ನಿಶಾ ಶರ್ಮ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗೆದ್ದು ಹೆಸರಾದರು.

ಸೋಲನ್ನು, ನೋವನ್ನು, ನಿರಾಶೆಯನ್ನು, "ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒದಗಿ ಬರುವ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು, ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬಿದ್ದರೂ ಎದ್ದು ಕೊಡವಿ ನಡೆಯುವ ತಾಕತ್ತನ್ನು ಸತ್ತು ಮುಗಿಸದೆ ಇದ್ದು ಬದುಕುವ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಲ್ಲ ಛಲವನ್ನು" ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಇವರೆಲ್ಲರ ಜೀವನ ನಮಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೇಮಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

೩.೩ ಎದೆಯ ಭಾರ ಇಳಿಯುವ ಪರಿ

ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲಯ್ಯ, ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವಿ ನಿಜವಲ್ಲವೇ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟವರು ಯಾರೂ? ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ದಾನ, ಧರ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ ಅಲ್ಲವೇ

'ನಾವು ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅದನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟದ್ದರ ಎರಡರಷ್ಟು, ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ನೂರು ಪಟ್ಟು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದದೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೊಡಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದೇ ನೀವು ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ.

ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಾಗ ಅದು ವ್ಯಾಪಾರ ಆಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಲಾಭವಾಗಬಹುದು, ನಷ್ಟವಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೆನೆಯಿರಿ. ನಿಷ್ಕಾಮದಿಂದ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಖುಷಿ, ಹಿಗ್ಗು ಹರುಷ ಎಲ್ಲದರ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಮನಸ್ಸು ಹಸಿರಾಗುತ್ತದೆ, ಹಗುರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರಿರುತ್ತದೆ ಕೊಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಾಧ ಸಂತಸ ಅಡಗಿದೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಕೊಡುವ ಕ್ರಿಯೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನೇಮಿ ಕೇವಲ ಹೀಗೆ ಬದುಕಿ ಎಂದು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತೋರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಬದುಕುವ ಛಲವನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವೊಂದು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಅನುಭವದ ಬುತ್ತಿಯಿಂದ ತೆರೆದು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆದವರಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೇಮಿ ಯಾವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಮೈ ಮನಗಳ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಚಾರವಿದು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿ ನೋಡಿ, ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾದಾಗ ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ವೃತ್ತದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಾಗ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಾವು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ದಿಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ದೂರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೂರುಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆ.

"ಅಡ್ಡಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಕುತಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಪಿತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸಿದವರನ್ನು ನೀವೂ ನೋಡಿರುತ್ತೀರ. ತಾನೇ ಬಲು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದುಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷಣ ಯಶಸ್ಸಿನ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಹೈಜಂಪ್ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿರಬಹುದು. ಅವರ ಪಿತೂರಿ ಕುತಂತ್ರ ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಂತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಮಯ ಹಿಡಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದು ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಹಿಂತಿರುಗುವುದಂತೂ ಖಂಡಿಸಿ 'ಕರ್ಮ ಕಾಟ್ ಅಪ್ ವಿತ್ ಹಿಮ್' ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು, ಅಪ್ಪಟ ಭಾರತೀಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಇಂದು ಆಂಗ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೇಮಿ ಇದರ ಅರ್ಥ ಕರ್ಮ ಅವನನ್ನು ಕಾಡದೆ ಬಿಡದು' ಎಂದರ್ಥ ಇದನ್ನು ನಾವು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸಂಕೀರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ; ಕಾಸ್ ಅಂಡ್ ಎಫೆಕ್ಟ್' ಕಾರ್ಯ–ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

"ಈ ದಿನ ಶಿವಾಣಿಯವರ 'ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ. ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದವು. ಈ ಸರಳ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಆಗಾಧ ಸತ್ಯ ಅಡಗಿದೆ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರೋಢಿಕರಿಸಿದೆ. ಆಕ್ಷಣ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕುಳಿತಂತೆ

ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಪವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪಡೆದದ್ದು ಅಗಾಧವಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬದುಕು ನಮ್ಮ ಬೊಗಸೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿದ ವರಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿನತ್ತ ದೂರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಮರುಗುತ್ತೇವೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೇಮಿ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದೇನೆಂದರೆ.

ದಿನಾಂಕ ೬ ಜನವರಿ ೨೦೧೩, ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭ ಆ ದಿನ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮುಗಿದು, ಐದೂವರೆಗೆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಸೂರ್ಯ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಫೈಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ತಕ್ಷಣವೇ ಕ್ರೆಮ್ಲಿನ್‌ಗೆ-ರೆಡ್ ಸ್ಕೇರ್‌ಗೆ ಹೊರಟು ಬಂದರು. ನೇಮಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಚೌಕ, ಪುರಾತನ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಂತೆ. ಈ ಗಾಲಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾತ ಕಂಡ ಯಾವ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಯೇನು. ಎಂದು ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಗಷ್ಟೇ ಈ ರಷಿಯನ್ ಮಹಿಳೆ ಒಂದು ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನೇ ನನಗೂ ಕೊಡಿ ಎಂದರು ಅದರ ಬೆಲೆ ೬೦ ರೂ, ಬೆಲ್‌ಗಳು, ನೂರರ ನೋಟು ಕೊಟ್ಟರು ಇತ್ತ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಕೊಂಡ ಆಕೆ ೧೦೦೦ ರೂಬೆಲ್‌ಗಳ ನೋಟು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಕೊಡುವಾತ 'ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದನು ಐಸ್‌ಕ್ರೀಮ್‌ನ ಕವಚವನ್ನು ಆಕೆ ಆಗಲೇ ಹರಿದಿದ್ದಳು. ಆ ಕ್ಷಣ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನೇಮಿಯವರು ಇರಲಿ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದರು. ಆ ವಿಶಾಲ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಪರದಾಡಿದಳು. ಆಗ ನೇಮಿ 'ಅರೆ ಇರಲಿ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಧ ಹಾವ ಭಾವದಿಂದಲೇ ನೇಮಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆ ರಷಿಯಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ನೇಮಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾರಣ ಹೇಗೂ ರಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಒಂದು ಪದವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಹಂಗಾದರೂ ಏಕೆ ಎಂದು ಜಂಭದಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು ನೇಮಿ.

ಇದಾದ ಕೊಂಚವೇ ಸಮಯ ನೇಮಿ ಇತ್ತ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಒಂದು ರ್‍ಯಾಂಪ್ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೋಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ತುಂಬಾ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಸರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನೇಮಿ ಅತ್ತ ಹೋದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಈ ಮಹಿಳೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು 'ರಷಿಯನ್ ಬ್ಯಾಲೆ ನೋಡುವಿರಾ? ಎಂದಳು. ಇಲ್ಲಿ ರಷಿಯನ್ ಬ್ಯಾಲೆ ಇದೆಯೇ? ಟಿಕೆಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು? ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ೨ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅವರ ಕೈ ಗಿಟ್ಟಳು. ನೇಮಿ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆಯಲು ಹೋದಾಗ 'ಬೇಡ ಬೇಡ' ಎಂದು ಹಣತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಬಹುಶಃ ಆಕೆಯೊಡನೆ ಬ್ಯಾಲೆ ನೋಡಲು ಬರಬೇಕಿದ್ದವರು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಂದಲವಿತ್ತು ನೇಮಿ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಆಕೆ ಅವರ ಕೈಹಿಡಿದೇ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು ರ್‍ಯಾಂಪ್ ಹತ್ತಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೋಟೆಯ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳದ ನಡುವೆ 'ದಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಕ್ರೆಮ್ಲಿನ್ ಪ್ಯಾಲೆಸ್'ನ ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಕುಟದಲ್ಲಿ ಇವರ ನಾಣ್ಯದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗಂಡಭೇರುಂಡದ ಚಿತ್ರ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಡಭೇರುಂಡ. ಇಲ್ಲಿ ಇವರು ಅದನ್ನು 'ಎರಡು ತಲೆಯ ಹದ್ದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಫೋಟೋ ತೆರೆದು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಚೆಕಿಂಗ್, ಬಿಗಿ ಬಂದೋಬಸ್ತಿನ ನಡುವೆ ಒಳ ಪ್ರವೇಶಸಿದರು. ೬೦೦೦ ಜನ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಕೂರಬಲ್ಲ ಭವ್ಯವಾದ ಆಡಿಟೋರಿಯಂ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಭವ್ಯ ಆಡಿಟೋರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸಾವಿರ ಜನ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ನಟಿಸಬಲ್ಲರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬದಲಾಗುವ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನೇಮಿ ಅವರು ಒಳಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ

ಆಸನಗಳ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ದುರಾದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಪ್ರವೇಶದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಅತ್ತ ಮತ್ತು ಇವರು ಇತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಬ್ಯಾಲೆಯ ಈ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಶೋಗೆ ರಷಿಯಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ಯುಟಿನ್ ಅವರು ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ನೇಮಿ ಸೀಟುಗಳ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು ನೇಮಿ ಅವರಿಗೆ ದುರ್ಬೀನು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದರು.

ಅದ್ಭುತದ ಬ್ಯಾಲೆ, ಏಕಾಏಕಿ ಸ್ಟೇಜ್ ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮುಂಗಾಲ ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವ ಬ್ಯಾಲೆ ಬ್ಯಾಲೆ ಕಲಾವಿದರು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ನೇಮಿ ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾಲೆಯ ಹೆಸರು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ರಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರೀಸ್‌ನ ನೋತ್ರ್ ದಾಮ್ ಕ್ಯಾಥೆಡ್ರೆಲ್' ಕಂಡಾಗ ಇದೆಲ್ಲೋ ವಿಕ್ಟರ್ ಹ್ಯೂಗೋನ 'ಹಂಚ್ ಬ್ಯಾಕ್' ಆಫ್ ನೋತ್ರ್‌ದಾಮ್'ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಅನಿಸಿತ್ತು. ನಂತರ ನೇಮಿಯವರ ಊಹೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿ ಇತ್ತು ಎಂದು. ಅಂದು ಅವರು ನೋಡಿದ ಬ್ಯಾಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ 'ಲಾ ಎಸ್ಮೆರಾಲ್ಡಾ'ದ ಹೊಸ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಪ್ರೀಮಿಯರ್ ಶೋ. ಈ ಭವ್ಯ ಸ್ಟೇಟ್ ಕ್ರೆಮ್ಲಿನ್ ಪ್ಯಾಲೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಮಿಯರ್ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಲು ನೇಮಿ ಹೋಗಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಏನಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ೬,೦೦೦ ದಿಂದ ೧೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಬ್ಯಾಲೆ ಮುಗಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ೮.೩೦ ಗಂಟೆ. ಬ್ಯಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಆಕೆ ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾ? ಕೇಳಿದಳು. ರಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದರೂ ನೇಮಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ನೇಮಿ ಅವರನ್ನು ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ಕರೆದು ತಂದರು ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ಸರತಿ ಸಾಲು 'ನಾನಿಲ್ಲೇ' ಕಾಯುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರು ಆಗ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಇ-ಮೇಲ್ ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟರು. ಲೇಖಕಿ ಕೂಡ ತಮ್ಮದನ್ನು ಬರೆದು ಕೈಗಿಟ್ಟರು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಲೇಖಕಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಕೊಡಿಸಿದ

ಮಹಿಳೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರೆ ಎಂದು ಕೂಡಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿಯ ಮೊದಲ ಈ ದಿನಗಳು ಲೇಖಕಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ ನೇಮಿಯವರ ಡೈರಿಯ ಪುಟಗಳ ನಡುವೆ 'ಸಾವನೀರ್'ನಂತೆ ಕುಳಿತು ನಗುತ್ತಿರುವ ರಷಿಯನ್ ಬ್ಯಾಲೆಯ ಆ ಟಿಕೆಟ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆದವರಿಲ್ಲ' ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆದವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಶಿವಾಣಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದಾನ, ಎಡಗೈಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. 'ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು' ಪ್ರಚಾರವಾಗಬಾರದು. ಜಾಹೀರಾತಾಗಬಾರದು. 'ಕೊಡುವ' ಕ್ರಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಅಗತ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈಕೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲು ಲೇಖಕಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿಯ ಗೆಳತಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಬಲ್ ಹೂಳಲು, ರಣರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಹಾರೆ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಬಿರುಕು ನೆಲವನ್ನು ಕೆತ್ತುತ್ತಾ ಬೆವರು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವರ ಗೆಳತಿಗೆ ಏನು ಅನಿಸಿತ್ತೋ ಹತ್ತಿರದ 'ದರ್ಶಿನಿಗೆ'ಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ ಕೊಂಡು ತಂದು, ಅಷ್ಟೂ ಮಂದಿಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಘಟನೆ ಬಲು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಲೇಖಕಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗೆಳತಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಗು, ಅರಳೆಯಂತೆ ಹಗುರ ಮನಸ್ಸು, ಶಾಂತ ಚಿತ್ತ ಕೊಡುವ ತೃಪ್ತಿಗೆ, ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಬಹುಶಃ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಲೇಖಕಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪು.ಸ. ೧೦೧ [ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು]

ಮೈಸೂರಿನ ಮನೆ ಓದುವ ಹುಡುಗರು ಎಂದರೆ ನೇಮಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಳಕಳಿ, ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುಡುಗ ನೇಮಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೇಮಿ ಅವರ ಅಮ್ಮ ಐದೋ ಹತ್ತೋ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಅವನ ಓದಿನ ಖರ್ಚಿಗೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮುಜುಗರವಾಗದಂತೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯೆ ಒಂದು ಕಲೆ ಎಂದು ಲೇಖಕಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಮ್ಮ ಹೊರಗೆಲ್ಲೋ ಹೋದಾಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆ ಹುಡುಗ ಬಂದದ್ದುಂಟು ಆಗ ನೇಮಿ ಎರಡೂ ಮೂರೋ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆ ಹುಡುಗ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ 'ಅರೇ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ' ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಮನಸ್ಸು, ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ 'ಕೊಡುವ ಖುಷಿಯನ್ನು' ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದ ಘಟನೆ ಇದು. ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ನಿಜ......... ಗುರುಗಳು ಎಂದು ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಏನನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೇಮಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಯ್ಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸು, ಒಬ್ಬಳೇ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅಟೆಂಡರ್, ಎಕ್ಸರೇ ಯಂತ್ರದ ಬಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರೆಕ್ಷಣ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಈಕೆ ತಪಾಸಣೆ ಮುಗಿಸಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಚಡಪಡಿಕೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಅರೆಕ್ಷಣ ಆಕೆಗೆ ಏನೋ ಬೇಕಿದೆ ಎಂದು ಲೇಖಕಿಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಅಟೆಂಡರ್ ಬರುತ್ತಾನಲ್ಲ ಎಂದು, ಅವರು ಲ್ಯಾಪ್ ಟ್ಯಾಪ್ ಬಂತೆ, ಕೈಚೀಲ, ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಲಗೇಜ್ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ರಸ್ತೆ ಒತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ' ಎಂದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ನೇಮಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಹೊತ್ತು ಅವರ ಬಗಲಿಗಿದ್ದ ಈ ಮಹಿಳೆ, ಆ ವೃದ್ಧೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ 'ಮಾಜೀ ಕುಚ್ ಚಾಯಿಯೆ ಕ್ಯಾ? ಎಂದಳು. ಆಕೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಳೋ, ಈಕೆ ಗಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು

ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಮಹಿಳೆಯರ ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೋಯ್ದಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡರ್ ಬಂದಿದ್ದರು ಬಹುಶಃ ಆ ಮಹಿಳೆ ಗಂಡಸು ಅಟೆಂಡರಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಹೇಳಲು ಸಂಕೋಚಿಸಿರಬೇಕು. ಈಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೂಗಿ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಕಾತರವನ್ನು ಮುಖಾಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟು ಪುಟ್ಟ ಕ್ರಿಯೆ ಇದು ಲೇಖಕಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರದ್ದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಿಳೆಯ ಸಹೃದಯತೆಯ ಈ ಸಣ್ಣ ಸಹಾಯ ಖಂಡಿತಾ ಆ ತಾಯಿಗೆ ವಿಮಾನಯಾನದ ಈ ಪಯಣವನ್ನು ನಿರಾಯಾಸಗೊಳಿಸಿತು.

ಕಾಕತಾಳಿಯವಾಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಆ ಹುಡುಗಿ ನೇಮಿಯವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತಿಗಿಳಿದಿದ್ದರು. 'ನೀವು ಆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ನೋಡಿದೆ. ಇಟ್ ವಾಸ್ ವಿ ಗ್ರೇಟ್ ಗೆಸ್ಚರ್....... ಎಂದೇನೋ ಹೇಳಿದರು. 'ಅದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದಳು. ಆಗ ಲೇಖಕಿ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಆಕೆಯ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು. ಇದನ್ನು ನೀವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಗಟ್ಟಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ನಾವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ಹತ್ತರಷ್ಟು ನೂರರಷ್ಟು ನಮಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ವಾಸವಿದ್ದರು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗುವ ಕೆಲಸ, ಊರುರು ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ವಾಸಿಸುವ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಹೃದಯಘಾತವಾಗಿತ್ತು. ಎದೆ ನೋವು ಎಂದು ಎದುರು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ತಕ್ಷಣ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಹಣ ಸ್ವತಃ ಕಟ್ಟಿ, ಇವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ವಿಮಾನ ಹಿಡಿದು ಈಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಎದುರು ಮನೆಯ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ನಿಭಾಯಿಸಿದ್ದರು. 'ನನ್ನ ಮೇಲೆ

ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನರ ಕರುಣೆಯ ಕೃಪೆಯಿದೆ ನಾನು ಆ ಅಗಾಧ ಋಣ ಭಾರವನ್ನು ಈ ಪುಟ್ಟ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚವಾದರೂ ತೀರಿಸಲೂ ಪ್ರಯತ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು ಆ ಮಹಿಳೆ. ಮತ್ತೇ ಅವರೇ ಮುಂದುವರೆಸಿ "ನೀವು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ, ನಾವು ಕೊಟ್ಟದು ಸಾಂತ್ವನದ ಎರಡು ನುಡಿ ಇರಬಹುದು ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನನ್ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದವರು ಈಗ ಎಂಭತ್ತರ ಮೇಲೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ ಇಂದು ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕೂಡಾ ಬಳಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ 'ಯಾರಾದರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಬಿಡು' ಎಂಬ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಾರಿಗೂ ಬಾರದು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಾವು ಒದಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಅಂತಹ ಭರವಸೆ ಮೂಡುವುದು ನಮ್ಮದೇ ಓಟದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವೇಗದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೇ ಧಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಹೃದಯಘಾತವಾದಾಗ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವಾರ ಹೊರಗಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಜಂಜಾಟವನ್ನು ಮರೆತು, ಪುರುಸೊತ್ತಾಗಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಎಂದಳು ಆ ಮಹಿಳೆ ಹೌದಲ್ಲವೆ ? ಅದೆಷ್ಟು ಜನರ ಸ್ನೇಹ, ಕರುಣೆ, ಸಹೃದಯಯತೆಯ ಋಣಭಾರ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ ಗುಣಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಪಯಣಿಗರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಂಚ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಬಲ್ಲೆವೆ?

'ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ, ಅದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಆಕೆ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅದೆಂತಹ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೇಮಿ. ಯಾವುದೋ ಭಯಂಕರ ಸುಖದ ಹಿಂದಿನ ರೇಸಿನ ಓಟವನ್ನು ಬದುಕು ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂತಸದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಇತರರ ಜೋಳಿಗೆಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಸುರಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ತಣ್ಣನೆಯ ಕೊರೆವ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಗಿ, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಭಾವ".

ನಿಜವಲ್ಲವೇ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆ........ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನಮಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೇಮಿ ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎಂದು ಕೊರಗುವ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ವೇದನೆಯನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಾಸ್ಕೋದಿಂದ ಹಾಗೆಯೆ ನೇಮಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರು ಇಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮದ್ದಿಟ್ಟು ಆಸ್ಫೋಟಿಸಿ, ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಭೋರ್ಗರೆದು ಹರಿದಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಇರುವನ್ನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಬಲ್ಲ ನೂರೊಂದು ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ದಂಡೆಗಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಕ್ವಾರಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಉಳಿವನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾರ್ಥ ದುರಾಸೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವನ್ನೇ ಕ್ವಾರಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿದಿದ್ದಳು.

ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೦೧೧, ಋಷಿಕೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ತಂಗಿದ್ದರು ಲೇಖಕಿ ಪರಮಾರ್ಥನಿಕೇತದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ತಿವಾರಿ ಅವರೊಡನೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಹೋದ ಸಮಯವನು ಆಶ್ರಮದ ಎದುರಿಗೇ ಹರಿದ ನದಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೃಹದಾಕೃತಿಯ ಶಿವ ವಿಗ್ರಹ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನಸುಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಗಂಗಾತಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾಣಾಯಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳಗೆ ಗಂಗೆ ತಣ್ಣಗೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದುರಿಗೆ ಉದಯಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿ ನೀರು ಪಳಪಳನೆ ಹೊಳೆದು, ಗಂಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. 'ಆಕಾಶದಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿದ ಧೀರೆಯನ್ನು' ತನ್ನ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮಹದೇವನ ಮುಖದ ಮಂದಹಾಸ ಆ ಮುಂಜಾನೆಯ ಹೊಂಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ 'ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ' ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲೇಖಕಿಗೆ ಅಂದು ಗಂಗೆ 'ಸ್ವರ್ಗ ತೊರೆದು, ಬಯಲ ಜರೆದು, ನೆಲದಿ ಹರಿದು' ಬಂದಿದ್ದಳು. ಹರನ ಜಡೆಯಿಂದ

ಪು.ಸ. ೧೯೫ ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ

ಹರಿಯ ಮುಡಿಯಿಂದ, ಋಷಿಯ ತೊಡೆಯಿಂದ ನುಸುಳಿ' ಬಂದಿದ್ದಳು. ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಧರೆಗಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಳು ದುಡುಕಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಹರಿದವಳನ್ನು ಜಟೆ ಕೆದರಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು, ಆಕೆಯ ರಭಸ ಮತ್ತು ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ತತ್ತರಿಸದಂತೆ ಶಿವ ಕಾಪಾಡಿದ್ದ" ಇಂದು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೇಮಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದೇ 'ಪರಮಾರ್ಥನಿಕೇತನದ ಎದುರಿನ ಆ ಶಿವನ ಎತ್ತರದ ಮೂರ್ತಿ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಗಂಗೆ ಉಬ್ಬರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಊಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಪರಿಸರದ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆ ಈ ಹಿಮಾಲಯದ ದುರಂತ ಉತ್ತರಖಂಡದ ಈ ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಸಂಖ್ಯೆ ನೂರು, ಸಾವಿರ ಎಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು, ಇಂದು ೧೦.೦೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಅವಶೇಷಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಹೂಳು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋಗಿರುವ ಶವಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಂತೆ ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಖಂಡಿತಾ.

ಪ್ರವಾಹದ ಭೀಕರತೆಗೆ ತತ್ತರಿಸಿರಿವ ರುದ್ರಪ್ರಯಾಗ, ಚಮೋಲಿ, ಉತ್ತರಕಾಶಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ೬೦೦ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

"ಮತ್ತೆ ಎದೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತದೆ ದೇಶದ ಇಂತಹ ಕಳವಳದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನಾನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಸೇವೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರು ನಡುವೆ ನಾನೊಂದು ತಲೆ ಎಣಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಸ್ಥವಾದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಬೂಬು ಸತ್ಯವಲ್ಲ"

ಇಂತಹುದೇ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಇಸವಿ ೨೦೦೯, ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ೧೫ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋದವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ನವಿಲುಗುಂದ' ಕೂಡಾ ಒಂದು ಸುಮಾರು ೨೦೦ಜನರು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು, ಹೊಲನೆಲಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬೆಳೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾನಿಯಾಗಿದ್ದು ೧೭೮ ಲಕ್ಷ ಜನ ಪ್ರವಾಹ ಪೀಡಿತರಾದರು. ೨ ಲಕ್ಷ ಜನ ಪ್ರವಾಹ ಪೀಡಿತರಾದರು ೨ ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು.

ಬದುಕು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಸ್ಥಿತಿವಂತ ಮನೆಯವರು ಸಂತ್ರಸ್ತರಾಗಿ ಟೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ದಿನ ವಾರಗಳನ್ನು ಕಳೆದರು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನನಗೆ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾಗಿ ನಿಕಟವಾದ ಒಂದೆರಡು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ದುರಂತ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದುಂಟು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ದುರಂತ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸವುದುಂಟು. ಅಂತಹುವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಲೇಖಕಿ ತನ್ನ ಎದೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಕೊಂಚವಾದರೂ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವವರ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಇವರ ಕಿರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಕಾಯುವಾಗ, ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಬೇಡಿತು, ಆದರೆ ಸರಕಾರವೇ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಲುಪುವುದೋ' ಎಂದ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರ ಒಂದು ಮಾತಿಗೆ ಕೈ ತಡೆದ್ದಿತು.

ಅತ್ತ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ನೀಡದೇ ಇತ್ತ ಸರಿಯಾದ ಸಂಘಟನೆಯದ್ದು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರವಾಹ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ ಅವರ ಪರಿ ಅವರ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಯಂತೇ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಥಟ್ಟನೆ ಈತ 'ನೆನಪಾದರು ಈತ ಲೇಖಕಿಯ ಓದುಗ ಮಿತ್ರರು, ಇಸವಿ ೨೦೦೩ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಇದೇ ಅಂಕಣ ಬರಹದ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ 'ನವಿಲುಗುಂದ'ದಿಂದ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಲೇಖಕಿಯ

ಮನೆಗೆ ಬಂದರು, ಆಗ ಅವರದು ಒಂದು ಸಿನೆಮಾ ಥಿಯೇಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ, ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಸಂಬಳ, ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳ ನಡುವೆ ಹೆಚ್ಚು "ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ'ಗಳಂತೆ ಜೀವಿಸುವ ನಮ್ಮಂಥ ನಗರವಾಸಿಗಳ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಡತನ ಈತನ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೂ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಶ್ರಮಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಟ್ಟು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ ಹೊರಗಿನ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ರೀತಿ ವಿಶೇಷವಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ, ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅವರದು. ಈತನಿಗೆ ಓದುವ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಗೆ ಓದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಪುಸ್ತಕದ ಹಸಿವಿಗೆ, ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವಿಗೆ ಅದು ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮವನ್ನೇನೂ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಲ್ಪ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿಯೂ ಈತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡು ತಾನು ಓದುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹ ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಊರಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು ಲೇಖಕಿ ಮತ್ತು ಓದುಗ ಮಿತ್ರನ ಸ್ನೇಹ.

ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹೋದ ಅದೆಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅವರ ನೆನಪಾಗಿ ನೇಮಿ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನಿಂದ ಮೇಡಂ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದವು' ಎಂದು ಗದ್ಗದಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನೇಮಿ ಅಘಾತವಾಗುತ್ತು. ಪುಸ್ತಕ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಪುಸ್ತಕ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಮನೆಯೇ ಕುಸಿದಿರಬೇಕು ಇವರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ? ಪುಸ್ತಕ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಮತ್ತೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ನೀವು ಹೇಗಿದ್ದೀರ? ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಮಕ್ಕಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೀರಾ? ಆತಂಕದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸತತ ಸುರಿದ ಮಳೆ, ಸಂತಸ್ತರ ಟೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾರಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ನೀರು ಇಳಿದಾಗ, ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು. ಕುಸಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಕೋಣೆಯ ಮನೆಯನ್ನು, ತಾರಸಿಯ

ಗಳ ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೋ! ತಕ್ಷಣ ಆ ದಿನ ಒಂದು ಚೆಕ್ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆ ವಿಸ್ತರಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾಕೆ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ' ಸಂತಸದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. 'ನವಿಲುಗುಂದ' ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ನವಿಲುಗಳು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಬುಡದ ಊರು, ಇಂದು ನವಿಲು ಇರಲಿ ಮರಗಳು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದೆ ಬೋಡಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಆ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ 'ನರಿಗಳು' ಇದ್ದ ಕಾಡುಗಳಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು, ಗಿಡ ಮರ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿ 'ನಾನೊಬ್ಬನು ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು' ಎಂದು ಹೊರಟ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಮ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಪರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ರುದ್ರ ರೂಪ ತಾಳಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತ್ತು ನೇಮಿಗೆ.

ಊರು ಪೂರಾ ಸುತ್ತಿಸಿದ್ದರೂ ಇವರು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಂತೆ ಹಳೆಯದಾದ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿ ಮಾಡಿದ ಸಮೇತ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಮನೆ ಮಠಗಳು ನೆಲಸಮವಾಗಿದ್ದವು. ಆರ್.ಸಿ.ಸಿ ಮನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಂತಿದ್ದವು.

ಆ ದಿನ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಅಂಟಿದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಕೋಣೆಯಾಚೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಂಗಡಿ. ಪತ್ನಿ ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗೂ ೨೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುವುದು ಕೇಳಿ ಖುಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಜಾಣೆ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಣ್ಣ ಮಾತ್ರದ ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರು.

ಇತರರ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ನಮ್ಮ ಹಣವಲ್ಲ, ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು 'ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ' ಎಂದು ಮನದ ಆಳದಿಂದ ಬಯಸುವ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ತುಂಬಿದ ಹಾರೈಕೆ. ಅವರು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನೇಮಿ ಅವರು ಸಣ್ಣ ಸಹಾಯವನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆತ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾದುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಬಂಡೆಯಂತಹ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದರು.

ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನೇಮಿ ಅದನ್ನು ಸಾಲವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ, ತಿಳಿಯಿರಿ, ಆದರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನನಗೆ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ವಾರಾನ್ನ ಹಾಕಿ ವಿಧ್ಯಾಯಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನಾನಿಂದು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗಿ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರೆ ಬದುಕು ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ನೀವು ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ, ಇದರ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತೀರ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದರು ನೇಮಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕೊಂಚ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಒಂದು ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಮಿಷಿನ್ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವರೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಸಹಾಯ ಮಾತ್ರ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಆತನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಇದೆ. "ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇದೆ. ತನ್ನೂರಿನ ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರ ನಡುವೆ ಒಡನಾಟವಿದೆ. ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ದರ್ಶನವಿದೆ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ, ಮರ ಗಿಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಒಂದು ಫೋಟೋ ಕಳುಹಿಸಿ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಡಿಜಿಟಲ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ತಂದಾಗ, ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಸದುಪಯೋಗವಿದೆ" ಓದುಗ ಮತ್ತು ನೇಮಿಯವರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ

ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಪ್ರವಾಹ ಹರಿದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೂ ತ್ರಾಸವಾದ ಬರಗಾಲ ಮೊಬೈಲ್ ಅಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದೆ. ನಿಂತಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆತ ಬಂದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದರು. ಪತ್ನಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆಗಸೇಬೀಜ ಮತ್ತು ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳಿನ ಚಟ್ನಿಪುಡಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ತೀವ್ರ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನೇಮಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಅಂಚಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು 'ಬಡ್ಡಿಗೆ ಸಾಲ ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಹೋದಿರಿ ಎಂದು ನೇಮಿ ಗದರಿದರು. ಬಲವಂತವಾಗಿ 'ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಲವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಎಂದು ಚೆಕ್ ಕೈಗಿರಿಸಿದರು. ಅಂದು ಆತ ಇವರ ಸಣ್ಣ ನೆರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಲೇಖಿಕಿಯ ಎದೆಯಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದರು. "ಇಂದು ಹಿಮಾಲಯದಂತಹ ಭಾರ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಎದೆಯ ಮೇಲಿದೆ ಅದನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯನ್ನು ನಾವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡಕಿ ಹೋಗಬೇಕಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೇಮಿ.

ಹೌದಲ್ಲವೇ, ನೇಮಿ ಅವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳ ಜೊತೆ ನಿಂತು ಸಾಂತ್ವಾನ ಹೇಳಿದವರು. ಬದುಕು ಮುಗಿಯದ ಪಯಾಣ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವರು, ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯ ಎಂಬುದು ಎಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷೆಸದೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ಆನಂದುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದರು. ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಬೇಕು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹಾತೊರೆಯುವ ಜನ ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿಯೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಜನ ಇತರರ ಹೊಗಳಿಕೆ ಒಂದು ನಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಚಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಪಾಹಪಿಯಲ್ಲಿ ಕುದಿವ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. 'ಕೊಡುವ ನಿಜವಾದ ಖುಷಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಇವರು ಕೊಡುವ ಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಟ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ, ಇದು ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟು ಓಟು ಪಡೆವ' ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದು. ಜನ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಡಬೇಕು, ಹೊಗಳಬೇಕು, ಸಂಸ್ಥೆ ಸರಕಾರಗಳು ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಹುಡುಕಿ ಬರಬೇಕು ಮಹಾದಾನಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಅನೇಕರಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ತೃಪ್ತಿ ಕಾಣದವರನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ ಕಾರಣ 'ಕೊಡುವುದು' ಇವರಿಗೆ ಅಂತರಂಗದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ತಾರ್ಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿದೆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ ಇಂತಹವರ ಸುತ್ತ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುವ ಜನರೇ ನೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವಾಸ್ತವದ ಭ್ರಮಾ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿಟದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ದೂರವಾದ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಗುಮಾನಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಬಲು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮದೇನನ್ನೋ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವರದ್ದು ಇಂತಹ ಮನೋಭಾವನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾಡುವುದು ಚಿಕ್ಕ ಸಹಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ಈ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನು? ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಬೇರೆಯವರ ನೋವಿಗೆ ನೇಮಿಯವರ ಹೃದಯ ಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ

3.4 ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಲೇಖಕಿಯ ಪ್ರವಾಸಗಳು

'ದೇಶ ಸುತ್ತಿ ನೋಡು ಕೋಶ ಓದಿ ನೋಡು' ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತಿದೆ. ನಿಜ ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಪುಸ್ತಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಅಷ್ಟು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆ ಬಾರದೆ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಏಕಾಂಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡವರು ನೇಮಿ. ಇವರ ಬದುಕು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತಹದು. ಯಾರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಹಲವಾರು ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಹೊರಟವರು. ಮಾಹಿತಿ ಎಂದು ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಗೊತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತಾರವಿದ್ದರೂ, ಮಾಹಿತಿ ಎಷ್ಟೇ ಅಗಾಧವಿದ್ದರೂ, ಅವನ್ನು ಬಳಸದಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಉಪಯೋಗವಿರದು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು ನೇಮಿ. ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಿ ಕೊಂಡವರ ಕಥನಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೂರು, ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾದರು.

ನೇಮಿ ಅವರ ದುಡಿಮೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅವರನ್ನು ದೂರದ ಊರು, ಕೇರಿ, ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದವು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರವಾಸಗಳಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಖುಷಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಯಣಗಳೆಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ವರ್ಷ ವರ್ಷಗಳು ಯೋಚಿಸಿ, ಕುಡಿಕೆ ಹಣದಲ್ಲಿ ದೂರದ ಯಾವುದೋ ದೇಶದ, ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರವಾಸಗಳು.

ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಪಯಣ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿಯ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ಅವರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರವಾಸಗಳು

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರಂಭವಾದರೂ, ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವುದೊಂದೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾದಿಯ ಪಯಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. "ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣನಿಂತು, ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಕುಳಿತು, ಹಾದಿ ಬದಿಯ ಹೂವು, ಹಸಿರು, ಬಿಸಿಲು, ನೆರಳುಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು". ಅಲ್ಪ ಹಣದಲ್ಲೂ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿ ಹೊರಟ ಈ ಕನಸಿನ ಪಯಣಗಳಿಂದ ಅವರು ಕಲಿತದ್ದು ಎಂದರೆ, "ಕನಸು ಕಂಡರೆ ಸಾಕು ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಮೊಳೆಯುತ್ತವೆ" ಎಂದು. ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಲು, ಭಾಷೆ ಬರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳೇ ಸಂವಾದವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಒಂದಕ್ಷರ ಹೀಬ್ರೂ ಬಾರದೆ ಇಸ್ರೇಲಿನಲ್ಲಿ, ಅರೇಬಿಕ್ ತಿಳಿಯದೆ ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಅರಿಯದೆ ಪೆರುವಿನಲ್ಲಿ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಬಾರದೆ ಪ್ಯಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೇಮಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದರು. ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆತಿದ್ದರು, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರು. ದೇಶದ ಕಾಲದ ಗಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಳಿಸಿ ಹೋದ ಕ್ಷಣಗಳವು.

ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟದ್ದು, ಏನನ್ನೋ ಅರಸಿ ಹೊರಟದ್ದು. ನಡೆದಂತೆ ಹಾದಿ ತೆರೆದಿತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೇಮಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಪ್ರಿಯವಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೊರಟ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮರೆತು, ಪಯಣದ ಅನುಭವವೇ ಅಗತ್ಯ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಟ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾಯಿತು.

ದಶಕದ ಹಿಂದೆ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದ, ಭಾಷೆ ಬಾರದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕದ ಪೆರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟಾಗ, 'ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಪೆರುವಿಗೇಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ? ಅದೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಭಾಷೆ ಬಾರದೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕದ ತರಹ ಸ್ನೇಹಿತರೋ, ಸಂಬಂಧಿಗಳೋ ಇರುವ ದೇಶವಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಗುರುತಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಲ್ಲದ ಜಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತೀರಾ? ಎಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಕೊಳ್ತೀರಾ?'

ಪು. ಸ. 21 ಸಾವೇ, ಬರವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ [ಬ. ಬ. ಭಾಗ–2]

ಎಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದವರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ನೇಮಿ ಮತ್ತು ಮಾಲತಿಗೆ 'ಪೆರು ಅಭೇದ್ಯವಾಗದು' ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಇತ್ತು. ಹೊರಟಂತೆ ಹಾದಿ ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಹುಡುಕಿ ಹೋದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ನಾಸ್ಕಾ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಮರಳು ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ ಪುರಾತನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಆಂಡೀಸ್ ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದರು. ಪೆರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದರು.

ಅಮೆಜಾನ್ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದವು. ಅಮೆಜಾನ್ ನದಿಯ ಮೇಲೆ, ಪೆರುವಿನಿಂದ ಬ್ರೆಜಿಲ್‌ಗೆ ತೇಲಿ ಹೋದ ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ನೇಮಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ನೆಲದ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಉತ್ಸಾಹ ಪ್ರೀತಿ ಭರವಸೆ, ಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿತ್ತು ಎಂದು ಪೆರುವಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಯಹೂದಿಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಯೂರೋಪು, ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಜೆರೊಸಲೆಂಗೆ ಹೋದ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"1995ನೇ ಇಸವಿ. ಅದೊಂದು ಬಿಸಿಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ. ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲೇಖಕಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ, ಗೋರಿಪಾಳ್ಯ ಹೊಕ್ಕಂತೆ, ರಸ್ತೆಯ 2 ಬದಿಗೆ ಗೋರಿಗಳು. ಥಟ್ಟನೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಬಲಗಡೆಯ ಸ್ಮಶಾನದ ಪಡುಗೋಡೆಯ ಮೂಲೆಗೆ ಕೆತ್ತಿದ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳು, 'ಜ್ಯೂಯಿಷ್ ಬರಿಯಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್' ಯಹೂದಿಗಳ ಸ್ಮಶಾನ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹೀಬ್ರೂ ಭಾಷೆಯ ಲಿಪಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಒಳಹೊಕ್ಕರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗೋರಿಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗೋರಿಗಳ ನಡುವೆ ನಿಂತಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಿಂಚಿತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನೋ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಆ ಕ್ಷಣ ನೇಮಿ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಓರ್ವ ಯಹೂದಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ

ಪು. ಸ-118 ಸಾವೇ, ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ 1 [ಭಾಗ-2]

ಮಗಳೊಡನೆ ಜರ್ಮನಿಯ ನಾಜಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನೇಮಿ ಅವರ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ ಅವರೊಳಗೆ ಜೀವ ತಳೆದಿತ್ತು. ಹಿಟ್ಲರ್ ನೆಲದಿಂದ ಗಾಂಧಿಯ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪುಟ್ಟ ಯಹೂದಿ ಬಾಲೆಯ ಕತೆ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕತೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಯಹೂದಿಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ. ಈ ಕಥೆಯ ಗುಂಗು ನೇಮಿ ಅವರನ್ನು ಯೂರೋಪು, ಅಮೆರಿಕಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕಡೆಗೆ ಜೆರೂಸಲೆಂನಲ್ಲಿ ಇಸ್ರೇಲ್-ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್ ಘರ್ಷಣೆಯ ನಡುವೆ. ಗೋಳುಗೋಡೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿ ನೇಮಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು. ದುರಂತಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾದಂಬರಿಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ಅಪ್ಪಟ ಈ ನೆಲದ ಅವರ ಅಮ್ಮನ ಕತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರವಾಸ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಈ ಪ್ರವಾಸ ಇಸ್ರೇಲ್ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸವನ್ನು ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಇಸ್ರೇಲಿನ 'ತೇಲ್ ಅವೀವ್' ನಗರದ 'ಬೆನ್ ಗೊರಿಯನ್' ಅಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆ ಸರಿದಾಗ, ಹೊರಗೆ ಅರೆಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ಮೋಹಕತೆ ಅವರನ್ನು ಮರಳ ದಂಡೆಗೆ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಾಗ ಈ ಹಾದಿಯು ತುಂಬಾ ಜನರಿದ್ದರು. ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳು, ಸಮುದ್ರ ತಟದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಡಿಸ್ಕೋಗಳು, ಮರಳುದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಜುಗಳು, ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಊಟವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು- ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ರಂಗು ತುಂಬಿತ್ತು ಎಂದು ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ನೇಮಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯಾ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿದ್ದ. ಕಿಶೋರ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಳೆಯರು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಇನ್ನೂ ಹಸಿಯಿದ್ದ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೇಳಿದರು ಅದೇ ವಾರ [ನೇಮಿ ಇದ್ದ ವಾರ] ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟವಾಗಿತ್ತು. ದಶಕದ ಹಿಂದಿನ ಈ

ಸ್ಫೋಟ ಯಾರ ನೆನಪಿನಲ್ಲೂ ಉಳಿದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಇಸ್ರೇಲಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸ್ಫೋಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಸ್ರೇಲ್ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿದೆ. ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್ ಅನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಒತ್ತರಿಸಿ ಏರು ಗೋಡೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿ, ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಹಾಯಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ನೇಮಿ ಅವರ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೆಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಇಸ್ರೇಲಿನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಂಡ ನೇಮಿಗೆ ಅದು ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳ ಎದುರು ಅಹಿಂಸೆಯ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಗಾಂಧಿಯ ಚಿತ್ರದ ಅಡಿ ಬೆನ್ ಗೊರಿಯನ್ ಅವರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಪೂರ್ವದ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿ, ಭಾರತದ ನಾಯಕರಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈತ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಾಂಡರ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಸ್ತ್ರ- ಅಹಿಂಸೆ! ಎನ್ನುವ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಪ್ರವಾಸ ಸಾರ್ಥಕ ಎನಿಸಿತ್ತು ಲೇಖಕಿಗೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಸಿಂಗಪುರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅದು ಶಿಸ್ತಿನ ದೇಶ ಎನಿಸಿತು. ಡಿಸೆಂಬರ್ 22ರಂದು ನೇಮಿ ಸಿಂಗಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಕಾರಣ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ವಾಹನಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಂಪು ದೀಪ ಬಂದೊಡನೆ ಚಾಲಕ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದು ಹಸಿರಾಗುವವರೆಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾದು, ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಹಾರ್ನ್ ಮಾಡದೆ, ನಿಖರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿಳಾಸದ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಳಗೆ ನೇಮಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರುವ ಮೊದಲ ಅನುಭವ.

'ಪು.ಸ- 196, 197 ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ. ಬಾ, ಭಾಗ-2.

ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ' ಅನಿಸದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಭವ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷ ಇದ್ದರೂ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ಪರಿಚಯದ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಜಾಗವಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಆಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆಡಿದರೆ ಫೈನ್, ಇಲ್ಲಿ ಗಾಜು ಒಡೆದರೆ ಫೈನ್, ನೇಮಿ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಸವಿತಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಸಿಂಗಪುರ್ ಈಸ್ ಎ ಫೈನ್ ಸಿಟಿ' ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಫೈನ್. ಪುಟ್ಟ ದೇಶವನ್ನು, ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ನಂತೆ, ದಂಡವೆಂಬ ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ ಎಂದು ನೇಮಿ ನಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಿಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಯಂತ್ರಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಕೌಶಲವನ್ನೇ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಹಾರುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. 'ಬರ್ಡ್ ಪಾರ್ಕ್' ನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟದ್ದಾರೆ. ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ಎತ್ತರದ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಬೇಕು. ಕಾಗೆಗಳು ಅಶಿಸ್ತಿನ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಹಿಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತವೆ, ಕಸ ಹರಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವನ್ನು 'ಕಂಡಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಪುಟ್ಟದೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವುದು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಬಡತನವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ತನ್ನ ಜನತೆಗೆ ಆರಾಮ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಅನುಕರಣೀಯವಿತ್ತು. ಈ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದು. ಆದರೆ, ಗೀಳಾದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣನೆಯ ಕ್ರೌರ್ಯವಿತ್ತು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಿಂದೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕಿತ್ತು 'ಮೆಟಿರಿಯಲ್' ಜಗತ್ತಿನ ವಿಪರೀತವಿತ್ತು ಶಾಪಿಂಗ್‌ನ ನಶೆ ಇತ್ತು ಇವೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಮನುಷ್ಯ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ, ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೇಮಿ ಸಿಂಗಪುರದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಾಬೋಡಿಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ 10 ಡಾಲರ್‌ಗೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಕೋಶ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಮುಖಗಳು ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದೆವು, ಒಂದು ಡಾಲರ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ರುಚಿಕರ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡರು ಬೀದಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಅಂಗಡಿ, ಡಾಬಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಸ್ವಚ್ಛವಿದ್ದವು. ಒಂದು ಬಡದೇಶ ಕೊಳಕಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪೆರುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. 'ಸಿಮ್ರಿಪ್'ನಲ್ಲಿ ಅದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಂಕೋರ್ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೇಗೆ ನಗಬಲ್ಲರು ಈ ಜನ? ದೇಶದ ಕಾಲು ಭಾಗ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾವಿಗೆ ದೂಡಿದ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪರಕಾಷ್ಠೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು, ಸಹನೆಯಿಂದ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದ ಜನ ಪಾಲ್ ಪಾಟ್ ನಡೆಸಿದ ಈ ನರಮೇಧದಲ್ಲಿ 20 ರಿಂದ 30 ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು ಕುಟುಂಬಗಳು ಹರಿದು ಚಿಂದಿಯಾಗಿ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು **'ಕಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಫೀಲ್ಡ್'** ನಲ್ಲಿ ನೇಮಿ ಗಮನಿಸಿದರು.

ಅಂತಹ "ಹಿಂಸೆಯ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾದ ಜನ ಪುಟಿದೆದ್ದು ಮತ್ತೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗಾಧ ಸಾವು ನೋವನ್ನು ಕಂಡ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರು, ತಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸೇಡಿನ ಕಹಿ ಉಣಿಸದೆ ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಹಣದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಖುಷಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲದೆಯೂ ನಗಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತ್ತು ಈ ಪುಟ್ಟದೇಶ".

ಪು. ಸ. 206. ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ!

ಯಾವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದೆ, ಯಾವುದೇ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗದೆ, ಕುಟುಂಬಗಳು ಹರಿದು ಹಂಚಿ, ಹಿಂಸೆ, ಹಸಿವು, ನೋವು ಸಾವುಗಳಲ್ಲಿ ತೋಳಲಿಲ್ಲದ ನಮಗೆ ಬದುಕಿನತ್ತ ಮುನಿಯುವ, ದೂರುವ ಹಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸುವಂತೆ ದೇವನು ನಗುವ ನಾಡಿನಿಂದ, ಎದೆಯ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು, ಕೃತಕವಲ್ಲದ ನಗುವನ್ನು, ಹಗೆಯಿಲ್ಲದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಸೌಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ನೇಮಿ ಕಾಂಬೋಡಿಯದಿಂದ ಹೊತ್ತು ತಂದರು. ಅದರ ರಾಜಧಾನಿ ಫೋಂಪೆನ್‌ಗೆ ಬಂದರು ಅಲ್ಲಿಂದ 17 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರ ಊರಾಚೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಫೀಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಂದರು. ಸಾವಿರ ಜನ ಪಾಲ್‌ಪಾಟ್‌ನ ಕ್ರೂರ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಭೀಕರ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ತಾಣ, ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಗರಿಕವಾಗಿ ಕೊಂದು ಮುಗಿಸಿದ ಕೊಲೆಗುಡುಕ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನೇಮಿ, ಬಲಪಂಥಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಎಳೆದಾಗ ತಾಲಿಬಾನರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಂತೆ, ಎಡಪಂಥೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಅಭ್ಯೈಸಿ ಪಾಲ್‌ಪಟ್ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನರಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕೆ, ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮೇಲಿನ ಪೈಪೋಟಿಗೆ ಆಫ್ಘಾನಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾಲಿಬಾನರನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಅಮೆರಿಕ, ಇಲ್ಲಿ ಪಾಲ್‌ಪಟ್‌ನನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಕಥನವಾಗಿ ನೇಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಬುರುಡೆಗಳು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಲೂ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ, ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯಾದವರ ಮೂಳೆಗಳು, ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಬರುವುದುಂಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೈಸಿ, ಗಾಜಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳ ತಲೆ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಬಡಿದ ಆ ಮರ, ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿಯ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಈ ತಾಣದಲ್ಲಿ ತೆರೆದ ಸರೋವರದ ಎದುರಲ್ಲಿ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ನೇಮಿ ಕುಳಿತಂತೆ– ಸದ್ದಿಲ್ಲದ ಚೀತ್ಕಾರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮೂನ್ನೂರಾದರೂ 'ಕಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಫೀಲ್ಡ್'

ಕಾಂಬೋಡಿಯಾದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ಸುಲಭದ ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಜರ್ಮನಿಯ ನಾಜಿ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೆರೂಸೆಲಮ್ 'ಯೂದ್ ವಶೇಮ್'ನಲ್ಲಿ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್‌ನ 'ಹೋಲೋಕಾಸ್ಟ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಅವರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತ ಬಾರ, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನುಲಿದ ಸಂಕಟದ ಅದೇ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲಿ ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಯಹೂದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ನಾಜಿ ಅತ್ಯಚಾರವನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಅರುಹಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಡದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಲ್ಲದ ಜನ, ತಮ್ಮದೇ ಜನರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಹಿಸುವರು ಇಂದಿಗು ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾದವರು. ಈಗಷ್ಟೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಾದಿರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ 'ಕಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಫೀಲ್ಡ್' ಅನ್ನು ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗಡ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಸ್ಮರಣೀಯ ಸ್ತೂಪ'ವಿದೆ. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೇಮಿ ನೋಡಿದರು. ಸ್ಮಾರಕ ಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಸರ್ಪ ಮತ್ತು ಗರುಡನ ಕೆತ್ತನೆಗಳು ಬದ್ಧ ವೈರಿಗಳಾದ ಹಾವು ಮತ್ತು ಗರುಡ ಒಂದಾಗಿ ನಿಂತ ಈ 'ಪಗೋಡ' ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ಸಮನ್ವಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿತ್ತು. ನೋವನ್ನು, ಸಾವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಎದೆಯೊಳಗಿನ ರೋಷವನ್ನು, ದ್ವೇಷವನ್ನು ಸೇಡನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿ, ಎದೆಯೊಳಗೆ ಗುಣವಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಈ ಜನ ಬಹುಪಾಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೇಮ್ ವಿಹಾರ್‌ಗಾಗಿ ಶತಮಾನದಿಂದ ಥೈಲಾಂಡ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಂಬೋಡಿಯಾದ ದೇಶಗಳು ಬಡಿದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆ ಪ್ರೇಮ್ ವಿಹಾರದ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಾಡಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಗುರುತು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿಶಾ ಮತ್ತು ವುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟರು ಕೊನೆಗೆ ನೇಮಿಗೆ ಅನಿಸಿದ ನಂಬಿದರೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ನೇಮಿ ಪೆರು, ಅಮೆರಿಕ, ಸಿಂಗಾಪುರ, ಕಾಂಬೋಡಿಯಾ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಯುರೋಪ್, ದಿಲ್ಲಿ, ಪ್ಯಾರೀಸ್ ಲಂಡನ್ ಇನ್ನಿತರ ದೇಶಗಳು ಬೇರೆಯಾದರೂ ಸಹ ಅವು ನೀಡಿದ ಅನುಭವಗಳು ಅದ್ಭುತ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯೂರೋಪ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿನ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕೋಲಾಗಳು, ಫ್ರೆಂಚ್ ವೈನ್, ಬಿಯರ್, ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನೇಮಿಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೆ ರಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ- ಬದಲಾದ ರಷ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಸಗಳು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳು, ಅದರ ಇತಿಹಾಸ, ಆಹಾರ ಶೈಲಿ, ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಈ ಪ್ರವಾಸವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶವಾಗುವಂತಹುದು.

ಅಧ್ಯಾಯ–4

ಸಮಾರೋಪ

ಅನುಬಂಧ–ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯನ್ನು

ಕುರಿತು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ವಿಮರ್ಶೆಗಳು.

ಲೇಖಕಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು.

ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

ಸಂದರ್ಶನ

ಭಾವಚಿತ್ರ.

ಸಮಾರೋಪ

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯು ಬದುಕು ಕಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡದ್ದನ್ನು, ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತೆವೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೆದರಿ ಓಡಲಿಲ್ಲ, ಸಾವೇ ಕಣ್ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದರು ಸಹ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಒಂದು ಮರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹಲವಾರು ಪರಿಹಾರವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದೆವು ಹಾಗೆಯೇ ವೈದ್ಯರ ಮಾತೇ ಅಂತಿಮವಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಬಹುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲವಿದ್ದರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗ-ವೈಕಲ್ಯವೇ ಎಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಚಿಕ್ಕ, ಚಿಕ್ಕ ಸಹಾಯಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಪಾಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಹೇಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾದಾಗ, ಬದುಕು ಹೋರಾಟವಾದಾಗ ಈ ಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬೆಟ್ಟವಾಗಿ ಏರಲಾರದೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಾವಿರ ಹಾದಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸೋಲಿತ್ತು, ಕತ್ತಲಿತ್ತು, ಸೋಲನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಬೆಳಕು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಮುಗಿಸದೇ ಗೆಲುವ ಛಲ, ತಾನು ಬೆಳೆತುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಕಾರಣವಾದ ರೀತಿ, ಹಾಗೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ಆ

ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ರೀತಿ ಮೈನವಿರೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಮನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿ ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನೀಯರ್ ಆಗಿದ್ದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಳಕಳಿ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಮತ್ತು 'ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಇವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದ ಕೆಲವು ವಿಮರ್ಶೆಗಳು.

ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದರೆ

ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿ ಬರೆದಂತಹ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಲವರು ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಓರೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ

ಜೀವನವೆಂದರೆ ನೋವು-ನಲಿವುಗಳ ಸಂಗಮ ನಲಿವು ಬಂದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದು ನೋವು ಎದುರಾದಾಗ ಹತಾಶರಾಗುವುದು ಸಹಜ ಹಾಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಸಂತೈಸುವು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಛಲ ತುಂಬುವ ನುಡಿ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನವೇ ಈ ಮಸ್ತಕ. (ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 18,2005)

ಪ್ರಜಾವಾಣಿ

...........ಬದುಕಿನ ಹಲವು ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಈ ಸಂಕಲನದ ಒಂದೊಂದು ಲೇಖನವೂ ಓದುಗರನನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ-ಸುಖ-ನೋವು ನಲಿವು ಮುಂತಾದ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಅವರ ಬರಹ ಓದುಗರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳಾ ಪರ ಚಿಂತನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಬರಹದ ಮೂಲಕ ಹಿಡಿದಿರುವ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಓದುಗರ ಮನಸೆಳೆದಿದೆ. **(ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 4,2005)**

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ

ಪುಟ ಪುಟದಲ್ಲೂ ಚಿಮ್ಮುವ ಜೀವಂತಿಕೆ, ಆತ್ಮೀಯರ ಒಡನಾಟ, ಹತಾಶೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಆಶಾಕಿರಣ ತೋರುವ, ದುಃಖದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹಗುರಾಗಿಸುವ, ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಸುತ್ತಾಟದ ಅನುಭವ ಪಾಠಗಳ ಮೂಲಕ, ಭಾರತೀಯ ಮಾನವೀಯ ಬದುಕಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮಗ್ಗುಲುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಈ ಕೃತಿ ಖಂಡಿತಾ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು. (ಡಿಸೆಂಬರ್, 18,2005)

ಉಷಾಕಿರಣ;

ಬದುಕು ಮುಗಿಯದ ಪಯಣ. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗಿಂತ ಗೆಲುವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಈ ಅಂಕಣಗಳ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಬರಹಗಳಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮಿಯತೆ, ನೈಜತೆಯೇ ಲೇಖನಗಳಿಗೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಛಾಪು ನೀಡಿದೆ ಮಹಿಳಾ ಪರವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ, ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ಆಧುನಿಕ ತಂದ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಘಟನೆಗಳಾಗಿ ರೂಪ ಪಡೆದಿದ್ದು, ಅದರ ಮೂಲಕ ಬದಲಾದ ಬದುಕಿನ ಬವಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ದಿಟ್ಟತನದ ಬದುಕು ನಡೆಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಹಲವರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. (ಜುಲೈ 10,2015)

The Hindu

In a raey prose style, the another starta with same particular in I clent or a personal case, manes on to a well of issuses, and during the course of what appears a dialogue with the readers, renders a comlinetion of advice, suggestion and afters vation on personal and societal issues, (July 12/2015)

- ಬೆಳಕಿಗೊಂದು ಕಿರಣ ಮೇರಿ ಕ್ಯೂರಿ, ಪೆರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ' ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುರಸ್ಕಾರ.
- 'ಯಾದ್ ವಶೇಮ್' ಕೃತಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ 2007 ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗಮ್ಮ ಸೋಮಪ್ಪ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ 2009 'ಅಕ್ಕ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ
- 'ಮತ್ತೆ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳು ಕಥಾಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಆರ್ಯಭಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿ
- ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ 'ಸಂದೇಶ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ದೊರೆತಿದೆ.
- 'ಒಂದು ಕನಸಿನ ಪಯಣ' ಕೃತಿಗೆ 'ಮಾತೋಶ್ರಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಹೆಗಡೆ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರೆತಿದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

ಆಕರ ಗ್ರಂಥ

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು [ಭಾಗ-1]

('ಬದುಕು-ಬೆಳಕು' ಅಂಕಣ ಸಂಕಲನ)

(ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಇವರ 2005ರ ಡಾ॥ ಹಾ.ಮಾ.ನಾ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಪುರಸ್ಕೃತ ಕೃತಿ)

ನೇಮಿ ಚಂದ್ರ

ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು-560001.

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ – 2005

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು [ಭಾಗ-2]

ನೇಮಿ ಚಂದ್ರ

ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ!

ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು-560001.

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ – 2015

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು [ಬಾಗ – 3]

ನೇಮಿ ಚಂದ್ರ

ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ

ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು–560001.

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ – 2015

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಧೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯರು	ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001.
2. ಪೆರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ	ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001.
3. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳು	ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001.
4. ದುಡಿಯುವ ಹಾದಿಯಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ	ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001.
5. ಯಾದ್ ವಶೇಮ್	ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಎಂಬೆಸಿ ಸೆಂಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001.
6. ಅಂಕಣ ಬರಹ	ಎಚ್.ಎಸ್ಕೆ.
7. ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ	ಗೋಪಾಲ್ ಕಣ್ಣನ್

ಸಂದರ್ಶನ

ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಪಡೆದ ಪೂರಕ ವಿಷಯಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಶಗಳು.

1. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿಯರ್ ಆಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

2. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಏಕಾಂಗಿ ಪ್ರವಾಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲವೇ? ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮುಂತಾದವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?

3. ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ? ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆ ಅಂತ. ಯಾಕೆ ನೀವು ಕ್ಯಾನ್ಸರನ್ನೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ?

4. ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಏಕೆ ಪುರುಷರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಉಳಿದ ಲೇಖಕಿಯರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪುರುಷ ದ್ವೇಷದಂತೆ?

5. ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರು ಅಥವಾ ಲೇಖಕಿಯರು ತಾವು ಕೇಳಿದನ್ನು, ಓದಿದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಭೇಟಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದೀರ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಮ್ಯಾಮ್?

6. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರ. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಯಾರು?

7. ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎರಡನ್ನು ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?

8. ಆಯುರ್ವೇದ ಆಗಲೀ ಆಲೋಪತಿಯೇ ಆಗಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಪೂರಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ್ಧತಿಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ, ಮಿತಿಗಳೂ ಇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿರ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು?

9. ಈಗ ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ?

10. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರದ ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ?

ನೇಮಿಚಂದ್ರ – ಸಂದರ್ಶನ

ಪ್ರಶ್ನೆ 1:

ಉತ್ತರ 1:

ನಾನು ಇಂಜನಿಯರ್ ಆಗುವ ಮೊದಲೇ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ್ದು ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪರಿಸರ.

ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಗುಂಡಣ್ಣ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರು. ಓದುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು, ವಾರಾನ್ನ ಉಂಡು ಏಕಲವ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪಟ್ಟಣದ ರೀತಿರಿವಾಜುಗಳು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೀಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ, ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋರಾ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿ ಹೊಲೆಸಿದ ಈಟುದ್ದದ ಲಂಗ, ಚೋಟುದ್ದದ ಜಂಪರ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಲಂಗದ ಬಟ್ಟೆ, ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿ ಕರ್ಟನ್ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗೆ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅಪ್ಪ, ಮನೆಯ ತುಂಬಾ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತುಂಬಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದು ಈ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೂಡಾ ಓದಿಲ್ಲದ ನಾನೂ ಲೇಖಕಿಯಾದೆ. ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರ ಕವನಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಾನು ಬೆಳೆದೆ. ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ಬರ್ನಾಡ್ ಶಾ, ಬ್ರಾಂಟೆ, ಶೆಲ್ಲಿ, ಕೀಟ್ಸ್, ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್ ಎಲ್ಲರ ಪರಿಚಯ ಅಪ್ಪನ ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳದ ನನಗೆ ಬರೆಯದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂತೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ರ್‍ಯಾಕ್ ಏರಿ ತಾರಸಿ ಮುಟ್ಟಿವೆ. ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸುರಿಯಲು ಇಂದೂ ಮನಸ್ಸಾಗದ ನಾನು, ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ, ಪ್ರವಾಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಕ್ಷಣ ಕೂಡಾ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರೀತಿ 'ಆನುವಂಶಿಕ'ವಾಗಿ ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹರಿದಿದೆ!

ಪ್ರಶ್ನೆ 2:
ಉತ್ತರ 2:

ನಿಜ, ಇಂದು ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆಗಳ ಭಯಂಕರ ಭೀತಿಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಇವೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆಲ್ಲೋ ದೂರದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅಲೆಯುವಾಗ ಆಗಬಹುದು ಎಂಬ ಭೀತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಇಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಊರು ಬೀದಿ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ, ನಮ್ಮವರಿಂದಲೇ ಆಗಬಹುದಿದೆ, ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಯಂಕರ ಸತ್ಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ದಂಗು ಬಡಿಸಿದೆ. ಚಂಡೀಘರ್‌ನ ಆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಾಲೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಏಳು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಕೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಅಂಕಲ್'ನಿಂದ ಆದದ್ದು!

ಜಗತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದ ತಾಣವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಈ ಭೀತಿಯ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ? ಈ ಜಗತ್ತು ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣ ನಾವು ಮತ್ತು ನೀವು. ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ ಎತ್ತಬೇಕಾದ ನಾವು ಮತ್ತು ನೀವು ಮೌನಿಗಳಾದಾಗ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಪಾಯದ ತಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನಾಗಲೀ, ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನಾಗಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಪರಿಸರ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದು ಸರಕಾರದ ಹೊಣೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸರದ ಸೃಷ್ಟಿಯತ್ತ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಲಿ.

ನನ್ನ ಬರಹದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನನ್ನ ತೀವ್ರ ಆಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ನನಗೆ ನೂರೊಂದು ಪ್ರವಾಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀವು ಹೇಳಿರುವ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ಆತಂಕದ ಭೀತಿ ಇದ್ದರೂ, ನಾನು ನನ್ನ ಬರಹಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಲೆದಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವೈದ್ಯರಂಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಸಿದ ಮೇರಿ ಶರ್ಲಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಜಲಿಯನ್‌ವಾಲಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮನಾದ ಪತಿಯ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಮಹಿಳೆ ಅತ್ತರ್ ಕೌರ್ ಹುಡುಕಿ ಅಮೃತಸರ ತಲುಪಿದ್ದೆ. ಆಕೆಯ ಮಗ ಭಾರತಿ ಅವರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಜಿಗಿದು ಹೊರಬಂದು ನಲವತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಲಾ ಓದಿ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾದ ಫ್ಲೇವಿಯಾರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಅಲೆದಾಡಿದೆ. ಈ ಅಲೆದಾಟಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಬಲು ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಮಹಿಳಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ,

ಮಹಿಳಾ ವೈಮಾನಿಕೆಯರ ಶತಶತಮಾನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಬಯಕೆ ನನ್ನನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿತು.

ನನ್ನ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಪಯಣ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿಯ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ನನಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಕಂಡ ಜನರನ್ನು, ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನ ನನ್ನ ಬರಹದ್ದಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದವು.

'ಒಂದು ಕನಸಿನ ಪಯಣ' ಮತ್ತು 'ಪೆರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ' ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿ 'ಯಾದ್ ವಶೇಮ್' ಕೂಡಾ ಪಯಣದ ಮೂಲ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು 'ಪ್ರವಾಸ ಕಾದಂಬರಿ' ಎಂದು ಕರೆದ ವಿಮರ್ಶಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬರೆಯ ಹೊರಟಿರುವ ಪಂಜಾಬಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕಾದಂಬರಿ 'ತುಹಡ್ಡೆನಾಲ್' ಕೂಡಾ ಅಮೃತಸರದ ಜಲಿಯನ್‌ವಾಲಾಬಾಗ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟು ಸರಹದ್ದಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಸಮಾಧಿಯ ತಾಣ 'ಹುಸೇನಿವಾಲ'ದ ವರೆಗಿನ ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 3:
ಉತ್ತರ 3:

ನೀವು ನನ್ನ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು – 1 ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೀರಿ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವುದು 'ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು–2, ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ' ಹಾಗೂ 'ಬದುಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು–3, ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪವಿರಾಮ' ಎಂಬ ನಂತರದ ಎರಡು ಅಂಕಣ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನೂ ನನ್ನ ಅಂಕಣ ಬರಹದಲ್ಲಿ, ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವೆ. ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಗೆಳತಿಗೆ ಸ್ತನದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಾಗ, ನನಗೆ ತೀವ್ರ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ನಂತರ ಆಕೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಿದುಲಿಗೂ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ತುರ್ತಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಿರುದ್ಧದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗುವ ತೀವ್ರ ಕಳಕಳಿ ನನಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು, ಅದರಿಂದ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ನೂರೊಂದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನಿಂದ ಗುಣವಾಗಿ ಬದುಕಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್

ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡಾ ಒಂದು ಭರ್ಜರಿ ಉದ್ಯಮವಾಗಿರುವುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಪರ್ಯಾಯ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನಗಳ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದೆ.

ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ಬ್ಲಾಸಮ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ 'ಡೈಯಿಂಗ್ ಟು ಬಿ ಮಿ' ಪುಸ್ತಕ ತಂದಿರುವೆ. ಸಾವಿನತ್ತ ಹತ್ತಾರು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟೂ, ಬದುಕಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಗುಣಮುಕ್ತರಾದ ಅನಿತಾ ಮೂರ್ಜಾನಿ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ ಅದು. ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಗುಣವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಓರ್ವ ಸಂಶೋಧಕಳ ಅನಂತ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಅಗಾಧ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಇಂದು ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 4
ಉತ್ತರ 4:

ಉಳಿದ ಲೇಖಕಿಯರು ಏಕೆ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಪುರುಷರನ್ನು ನಾನು ಏಕಾದರೂ ದ್ವೇಷಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿ?

ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು, ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ದಮನಿಸುವವರು ಎಂಬ ಊಹೆ ಎಷ್ಟು ಬಾಲಿಷ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯ.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೇ ನಾನು ನನ್ನ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವು ನಾನು ಕಂಡ ಸತ್ಯದ ಚಿತ್ರಗಳು.

ಪ್ರಶ್ನೆ 5:
ಉತ್ತರ 5:

ಆರಾಮ ಖುರ್ಚಿಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದೇ ನಾನವರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಒಂದು ಲೇಖನದ 'ವಸ್ತು'ವಾಗಿ ಮುಗಿಯದೆ, ಬದುಕಿನುದ್ದದ ಸಂಗಾತಿಯರಾಗಿ, ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 6:
ಉತ್ತರ 6:

ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಮನೆಯ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದು 'ಜಾಗೃತಿ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ'ದಿಂದ ಹೊರಬಂದ 'ಅಚಲ' ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘ'ದ ನನ್ನ ಒಟನಾಟ. ಈ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಯ ಒಟನಾಟ ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿತು, ನನಗೆ ಬದುಕಿನ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿತು. ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಯ ಅನುಭವಗಳು ನನ್ನ ಬರಹಕ್ಕೆ 'ಕಟ್ಟು ಚೌಕಟ್ಟು'ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದ ಕತೆಗಳು ಬಂಧಮುಕ್ತವಾಗಿ, ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿ ಸರಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅರಸಲು ಈ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿಯೋ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತಹ ಎಳೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಆತ್ಮರತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ಅಪಾಯವಿತ್ತು. 1985ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ 'ಅಚಲ'ದ ಒಡನಾಟ ನನ್ನನ್ನು ಆ ಅಪಾಯದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿತು ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ನನ್ನದು.

ಬದುಕು ಪ್ರೀತಿಯ ಕತೆಗಳು ನನ್ನ ಬರಹಕ್ಕೆ ಸದಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಗಾಧ ಅಡಚಣೆಯ ಎದುರಲ್ಲೂ ನೆಲಕಚ್ಚದ ಮಾನವ ಮನೋಬಲ ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಸ್ವತಃ ಆಶ್ರಯ ಅರಸಿ ಬಂದಿಳಿದ ಹುಡುಗಿ ಜ್ಯೋತಿ, ಇಂದು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ಗತಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ತಾಯಿ ಮನೆ'ಯ ತಂಪಿನ ನೆರಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಕತ್ತಲ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಣತೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಇಂತಹ ಜ್ಯೋತಿಯರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ 'ಸುಮಂಗಲಿ ಸೇವಾಶ್ರಮ'ದ ಸುಶೀಲಮ್ಮ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಬಳಿ ಸಾರಿದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಃ ವಿಭಿನ್ನಚೇತನರಾಗಿ ಗಾಲಿಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಶ್ ಮುನಿಯಪ್ಪ ಬಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಪಟ್ಟಿ ಉದ್ದವಿದೆ. ಈ ಬೆಳಕು ನೀಡುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸುವ ಬಯಕೆಯೇ ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿಯಿಲ್ಲದ, ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದ, ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಮಾನತೆಯ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಸಮಾಜದ ಕನಸು ಹೊತ್ತು ದುಡಿಯುವ ಜನರ ಸಾಂಗತ್ಯ ನನ್ನ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕನಸನ್ನು ನನಸಾಗಿಸಲು ಕತ್ತಲ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದೊಂದಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದ ಜನರೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವ ಹಂಬಲವೇ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇದರಾಚೆಗೆ ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದ ನೂರಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಇಡೀ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ನಿಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 7:
ಉತ್ತರ 7:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯಲು ನೀವು, ದುಡಿವ ದಂಪತಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಬರೆದಿರುವ 'ದುಡಿವ ಹಾದಿಯಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ 8:
ಉತ್ತರ 8:

ನನ್ನ ಈ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ನಾನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜನರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನನ್ನ 'ಸಾವೇ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಾ' ಮತ್ತು 'ಸೋಲೆಂಬುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ' ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರಾಚೆಗೆ 'ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು?' ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಯಾರೂ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಂಡ ಜಗತ್ತನ್ನು, ಜನರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು, ಓದಿ ಪರಾಮರ್ಶಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಂಬುವುದು ಬಿಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಯಾರನ್ನೂ 'ಒಪ್ಪಿಸಲೆಂದು' ಬರೆದ ಬರಹಗಳು ನನ್ನವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬರಹ ನನಗೆ ಸ್ವ-ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 9:
ಉತ್ತರ 9:
ನಡೆದು ಬಂದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ – ಅಲ್ಲಿ ನೋವಿತ್ತು, ನಲಿವಿತ್ತು, ಸೋಲಿತ್ತು, ಗೆಲುವಿತ್ತು, ಕತ್ತಲಿತ್ತು, ಬೆಳಕಿನ ಕಿಂಡಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಇದು ನಾನು ಆಯ್ದ ಬದುಕು. ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನದೇ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ. ಅದರಾಚೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಅನಂತ ಕೃಪೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದೇ ವಿಷಾದವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ನನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಭಯಂಕರ ಖುಷಿಯ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡುವುದು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಅಡಗಿದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂತಸಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಂಬಿದವಳು ನಾನು. 'ಸೆವೆನ್ ಹ್ಯಾಬಿಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಹೈಲಿ ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಪೀಪಲ್' ಎಂಬ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕ ಸ್ಟೀಫನ್ ಕೋವಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ 'ನಿಮ್ಮ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೀರಾ?' ಏಕಾಏಕಿ ತೀವ್ರ ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿದಂತೆ ನಾರ್ಮನ್ ಕಸಿನ್ಸ್ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಚಿಂತೆ 'ನಾನು ಬೇಕೆಂಬಷ್ಟು ಜೀವಿಸಿದೆನೆ, ಸಾಕೆಂಬಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆನೆ?'

ದುಡಿಮೆ ನನ್ನ ಬದುಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗಲೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುಡಿವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಂತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯವಿತ್ತು ನನ್ನವರಿಗಾಗಿ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ, ಹಾದಿ ಬದಿಯ ಹಸಿರು, ಹೂ, ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಸವಿಯುವ ಸಮಯ. ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ನೇಹ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇಂದು ವಿಷಾದವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ನನ್ನದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸವಾಲುಗಳಿದ್ದವು, ಇಂದೂ ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟಾಗ ನೂರು ಹಾದಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನನ್ನ ಭರವಸೆ, ನನ್ನೊಳಗೆ ಜೀವಸೆಲೆಯಾಗಿ ಸದಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 10:

ಉತ್ತರ 10:

ಇಂದು ಸಮಯವಿಲ್ಲದೆ ದೂರ ಉಳಿದ ನೂರೆಂಟು ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ತೊಡಗಲಿದ್ದೇನೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಬದುಕು ಪ್ರೀತಿಯ ಜನರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕಿದೆ.

DIABETES